

SZOROS AZ A KAPU

Köszönöm, Neville testvér. Köszönöm. Olyan jó újra az Úr házában lenni. Mindig örömmel térek vissza az imaházba, bárhová is megyek. Van valami ezen a kis régi helyen, amihez szívesen jövök vissza. Ez annyira, ó, én... Ez volt az első és egyetlen gyülekezetem, amit valaha is pásztoroltam. És jó érzés újra itt lenni. És hiszem, hogy azon a nagy reggelen, amikor a nap nem lesz hajlandó sütni, és a csillagok fénye elhalványul, hiszem, hogy lesznek ott néhányan ebből az imaházból azon a napon, akik meg vannak mosva a Bárány Vérében. Várom azt az időt.

² Ahogy az imént átjöttem a szobán, ott hátul talákoztam Arganbright testvérnővel. És azt mondta, hogy volt itt néhány ember, aki részt vett a kingstoni alkalmon, akik akkoriban épp ott voltak, és én...a...annyira örülök, hogy itt vannak bizonyágként. Bárhol is vannak, ha felemelnék a kezüket, akik voltak a kingstoni alkalmon Jamaikában. Csak, igen, hátul. Jól van, rendben.

³ Látom Oral képeslapját. Gondolom, már bejelentettétek az alkalmait. Nem is tudtam egészen, a dátumokat, egészen tegnapig. Azt hiszem, hatodikán kezdődik, nem igaz? Hatodikától tizenötödikéig, Roberts testvér Louisville-ben. Most menjetek, hallgassátok meg. Roberts testvér kebelbarátom, és Krisztus igazi szolgája. És biztos vagyok benne, hogy szeretni fogjátok az üzeneteit, estéről estére. És...ahogy imádkozik a betegekért, biztos vagyok benne, hogy látni fogjátok Istent mozdulni, mert Roberts testvér a hitnek egy nagy harcosa, és olyan ember, akit Isten hatalmasan használ. És a szolgálata felemelkedett...

⁴ Emlékszem, amikor először talákoztam Roberts testvérral, egy kis rongyos sátorban volt St. Louisban, Missouri államban, és én...nem, Kansas Cityben, Missouri államban voltam. És Kansas Cityben, Kansas államban voltam, egy előadóteremben. Leült az első sorba. Miután vége lett a szolgálatnak, hátra mentünk, és beszélgettünk. Bemutattak neki. Fiatalabb nálam, Oral a negyvenes éveie elején jár. És így szólt, "Gondolod, hogy Isten meghallgatná az én imámat a betegekért?"

Azt mondtam, "Testvér, Ő meghallgatja bárki imáját, aki imádkozik." Nos, elindult, és azt mondta, "Elkezdem!"

⁵ És ő egy nagyon okos ember, és főiskolai végzettsége van, négy év pszichológia, és biztos vagyok benne, hogy ő egy-ő egy zseniális ember. És mostanra eljutott egy olyan szintre, ahol tanácsadók veszik körül, és ilyesmi, annyira, hogy amikor

megszólal, ó–ő azt átgondolja. És biztos vagyok benne, hogy szeretni fogjátok.

⁶ És most szeretnék egy kis beszámolót adni arról, hogy mit tett a mi Urunk a kis egyszerű összejöveteleinken, Jamaikában és Puerto Ricóban Furcsa volt, hogy odamentem, mert sok hívás érkezett. Ahogy Leo is tudja, hogy a telefon. . . És egy hét leforgása alatt szó szerint több száz helyre hívnak alkalmakra. De mégis szeretem, amikor érzem, hogy vezetve vagyok oda, ahová megyek, ezt szeretem. Ha azért megyek, mert egy ember hívott, hogy jöjjenek, akkor annak a gyülekezetnek vagy szervezetnek a nevében jövök. Ha azért mennék, mert Neville testvér azt mondta, hogy menjek, akkor Neville testvér nevében kellene mennem. De szeretek úgy menni, amikor Jézus küld, hogy az Úr Jézus Nevében találkozz az emberekkel.

⁷ És feküdtem az ágyon, és egy kicsit fáradt voltam. Előbb-utóbb el kell hagynom ezt a völgyet, mert az annyira elszorítja a torkomat, hogy alig bírom elviselni. Elmegyek, és visszajövök. . . A minap jöttünk, Leo és én, már negyven mérföldről, miután a floridai mocsarakban voltunk, ott a torkom kitisztult, és Louisville-től negyven mérföldre ismét elszorult. Banks Wood testvérnek ma reggel valahol itt kellene lennie. A minap Kingstonból és—és Puerto Ricóból érkeztem, ahol a torkom tökéletes volt; és leszálltam a repülőgépről, még minden rendben volt; és mielőtt Jeffersonville-be érhetünk volna, ismét elszorult a torkom. Látod, ez a völgy. Vagy a levegőben lévő baktériumok, vagy Isten, aki megpróbál rávenni, hogy mennyek. Szóval, én—én nem értem. Olyan sokszor kértem és imádkoztam ezért.

⁸ De bárhogyan is, én épp csak felébredtem, hajnali három óra körül járt az idő. A feleségem és a kisfiam pedig aludt. És felültem az ágy oldalára, és láttam, hogy rengeteg ember gyűlt össze egy nagy helyen, és azt mondtam Billy Paulnak, “Menj oda, és adj azoknak az embereknek imakártyát.”

⁹ És azt mondta, “Rendben, apa.” Néhány perc múlva visszatért, és azt mondta, “Nem adhatunk imakártyát azoknak az embereknek.” Azt mondta, “Látod ezt az embert, aki itt áll?”

Azt mondtam, “Igen.”

¹⁰ Azt mondta, “Itt állt, amikor azt mondtam, ‘Mindenki, aki szeretne imakártyát, tartsa fel a kezét.’” És azt mondta, “Odamentem, hogy adjak neki egy imakártyát, de ő elment máshová. Aztán odamentem, ő pedig valahová máshová. Most meg itt van, itt hátul.” Azt mondta, “Egyetlen imakártyát sem tudok kiosztani.”

¹¹ Azt mondtam, “Nos, Billy, nem kell imakártyákat osztogatnod, mert olyan sok hely van itt, hogy mindenki. . .” Az imakártyák arra valók, hogy visszafogják a felfordulást. . . értitek, és hogy rendben tartsák őket. Azt mondtam, “Ó, mindenkit oda tudok állítani, nem kell több hely ennél, mint

ami itt van, és sorba állítom őket, és imádkozni fogok értük egyenként.”

¹² És azt mondta, “Rendben.” És jobbra fordult, és elment tőlem. Én pedig *erre* fordultam, amikor *ő arra* ment, és figyeltem őt.

¹³ És hallottam egy Hangot leszállni a Mennyből, amely ezt mondta, “Ekkor elkezdlek téged felemelni.” És odanézttem, és még soha nem láttam ekkora tömeget, mindenholnan özönlöttek.

¹⁴ És Roberts testvér nevét említette, és azt mondta, “Most Oral Roberts testvér jön hozzád.”

És azt kérdeztem, “Hogyan köszöntsem Roberts testvért?”

Azt mondta, “Ugyanúgy, ahogy ő üdvözlöl téged.”

¹⁵ Nos, láttam, hogy Roberts testvér fekete öltönyben jött, és olyan kis kalapban, mint amelyet Bing Crosby viselt, kicsit felhajtva és lehúzva, egy kis fekete kalap. Ott álltam valahol fent, ő pedig felnézett rám, és azt mondta, “Helló, Branham testvér.”

És azt mondtam, “Helló, Roberts testvér,” és kezét fogtam vele.

Azt mondta, “Szép nagy közönséged van.”

¹⁶ Azt mondtam, “Elég nagy tömeg, Roberts testvér.” És megfordult, és elment jobbra, ahogy Billy is tette.

¹⁷ És arra gondoltam, “Miről fogok beszélni hozzájuk?” És próbáltam találni egy helyet, amiből beszélhetek. Olyan helyzetben voltam, valahogy, hogy nem láttam, hogy miről kellene beszélnem hozzájuk.

És valaki azt mondta, “Nos, gyere át ide.”

¹⁸ Azt mondtam, “Hát, onnan se lehet többet látni.” Én pedig elindultam a hely másik végébe. És akkor eszembe jutott ez, azt mondtam, “A legfontosabb dolog, amit tennem kell, hogy mindig alázatos maradjak a szívemben, Isten és az Ő gyermekei előtt.”

¹⁹ És kijöttem a látomásból. És azt gondoltam, “Mit jelent ez? Talán azt jelenti, hogy lesz egy ilyen . . . Vagy hol lesz—hol lesz ez?” Látod, néha a látomásokban nem mondja meg, hogy hol, Ő—Ő csak beszél, és te csak . . . Ez olyan, mint egy példázat. És biztos vagyok benne, hogy ti, akik olvassátok a Bibliát, ezt megértitek.

²⁰ Aztán bementem az előszobába, és leültem egy kicsit, és hajnali fél négy vagy négy óra körül lehetett. Nagyon álmos lettem. Visszamentem, lefeküdtem, és álmodtam egy álmot, ami a legfurcsább álmom volt. És a legtöbben ismeritek az egyik menedzsert, Jack Moore-t. Jack Moore testvér, évek óta ismerem. Azt gondoltam, hogy egy randira megyek a lányával, egy tizenhét év körüli lány, a kezét fogtam, és felvezettem a dombra, a kis Jackie. Nos, én már csecsemő kora óta ismerem őt. És én egy dombra vezettem őt fel, és három háztömböt mentem fel

a dombon, és vezettem ezt a lányt. Egy nagy fa alá értünk, és ő leült. És mint sok mai tizenéves lány, olyan szoknyákat hordanak, amik, tudjátok, bő szoknya, és egy olyan szoknyát viselt. Fogta ezt a kis szoknyát, és szétterítette, és leült. És ahogy a fiatalok általában egymásra néztek, ő *így* keresztbe fonta a kezét, és az ég felé nézett. Nos, Jackie egy nagyon helyes kislány, de nagy szája és nagy szemei vannak, és olyan vörösesbarna haja, nem túl vonzó, de igazi kis hölgy. És láttam a nagy szemeit, ahogy az ég felé nézett, és ahogy az ég tükröződött a szemében.

²¹ Nos, úgy másfél méterre elmentem tőle, és oldalra feküdtem, *így*, és fogtam egy szalmaszálat, a számba tettem, és elkezdtem rágni a szalmaszálat. És elkezdtem gondolkodni, “Mit keresek én itt fent? Én egy öregember, ezzel a fiatal lánnyal. Miért,” mondtam “én házas vagyok, és van egy csomó gyerekem. Semmi dolgom ezzel a fiatal lánnyal itt fent.”

²² És elkezdtem felállni. És amikor felálltam, egy Hang jött a fáról, és azt mondta, “Ez egy okkal van és jelül szolgál.”

²³ Felébredtem, és majdnem kiáltottam, egy–egy rémálom. Azt gondoltam, “Ó, vajon ez azt jelenti, hogy vissza fogok csúszni, vagy történik velem valami?” Nos, gondoltam, “Ha megpróbálom a saját gondolatomat használni, akkor mindent össze fogok keverni, úgyhogy csak Istenre várok.” És elkezdtem imádkozni. Azt kérdeztem, “Uram, ez az álom ahhoz a látomáshoz tartozik, ami az éjszaka elején történt, vagy mit jelent?”

²⁴ Egy kis várakozás után, talán egy óra (a feleségem már fent volt és kész volt a reggeli.), aztán a Hang ismét visszatért, és azt mondta, “Menj Kingstonba, és ott majd megmondják neked, mit kell tenned.”

²⁵ Így hát azonnal Kingstonba mentem. És ők–ők csütörtök délután tudták, hogy pénteken ott leszek. Ez volt az összes reklámunk. Nem vagyok túl jó a...?..vagy a tömegek becslésében, mert általában túlszámolom. De az első este, azt mondanám, hogy körülbelül tizenkettő, ó, körülbelül ezerkétszáz ember volt, mert még csak egy napja tudták. Másnap pedig futókat indítottak, akik hat kilométert futottak váltásban a hegyekbe. Az egyik futó négy órán át futott, majd egy másik futó továbbment a hegyre. A második éjszaka pedig körülbelül ötezeren voltak. A harmadik éjszaka pedig tizenötezer, talán húszezer körülire becsülték a létszámot. És ezek és ezek jöttek az Úrhoz.

²⁶ És a látomás az volt, hogy a kis gyülekezet, a lány szűz volt, csak egy gyermek, és ez a gyülekezet szüzességét jelentette. És a három háztömb a dombon felfelé, az volt, hogy három napot szolgálók. És szolgálattal veszem a kis szűz gyülekezetet, onnan, ahol ő volt, Isten dolgaiban magasabbra, amíg ez meg nem rázta az egész szigetet.

27 És, ó, szolgálók és emberek körülöttük, akik sírtak, könyörögtek és győzködtek, “Csak még egy vagy két éjszakát,” mondták a városi tisztviselők.

28 Onnan Puerto Ricóba mentünk. Ott nagy, hatalmas diadallal fogadtak minket, és ezerszer ezrek töltötték meg a helyet, míg nem úgy becsülték, hogy mintegy negyvenezer drága lélek jött az Úr Jézushoz. És mikor mentünk el, remélem... ezt a saját gyülekezetemnek mondom, de a nyilvánosság előtt ezt nem tudnám elmondani, a nem otthoniaknak, mert rosszul értenék ezt. De itt van a bíró neve egy papíron, aki beszélt, amikor elmentünk, itt van, ő és a munkatársai.

29 És én... ő azt mondta, “Megtiszteltetés számunkra itt a szigeten, hogy különböző szolgálók jönnek.” Azt mondta, “Amikor Mr. Billy Graham nemrég elhagyta a szigetet,” és hozzátette, “egy—egy dicsőséges alkalmunk volt,” mondta, “de Billy Graham ugyanazt az Evangéliumot hozta, amit mindig is hallottunk.” Azt mondta, “Azután megtiszteltetés volt számunkra, hogy Mr. Roberts eljött szigetre,” mondta, “és Mr. Roberts egy nagyszerű háromnapos alkalom sorozatot tartott nekünk. De,” mondta, “a költségek olyan magasak voltak a szállodában,” mondta, “harmincötezer dollárt hagyott ott három éjszakára, a szállodai költségekre.” Azt mondta, “Azután itt volt Mr. Osborn, aki Krisztus nagy szolgálója. De,” mondta, “amikor Mr. Osborn elment, egy visszaesés jött,” mondta, “úgy tűnt, mintha minden elment volna.”

30 “De,” mondta, “észrevettük ezen az alkalmon, hogy alig volt valaki az emelvényen, akiért Branham testvér imádkozhatott volna. De,” mondta, “miután a szolgálat véget ért, teherautónyi régi széket, mankót és ilyesmit szedtünk fel a közönség soraiból.” Azt mondta, “Ezúttal nem ember volt, hanem Isten jött el hozzánk,” mondta.

31 Azt mondtam, “Ne az én imáimra számítsatok; de a ti imáitokra, tegyétek egymásra a kezeteiket.” És talán egy tucat ember vagy kettő jött fel az emelvényre, és amikor a megítélés leszállt, az emberek csak sikoltoztak. Egy negyedosztályú hotelban szálltunk meg, és minden költségünket és utunkat magunk fizettük.

32 Ebben te magad is segítettél a tizeddel, amit nekem küldtél. Ez volt az oka. És szeretném, ha tudnád, hogy mindebben neked is részed van. És az eljövendő nagy, dicsőséges napon Isten megjutalmaz majd téged. Látod, neked nem volt... .

33 Ha az illető eljön és előad valamit, akkor látjátok, amikor elmegy, azt gondolják, “Nagy csalódás, Isten elhagyott minket.” Isten nem hagy el. Ő mindig veled van. Látod, ez... Te is ugyanúgy benne vagy, mint bárki más. Isten használhat egy személyt egy bizonyos szolgálatra, de ez nem jelenti azt, hogy

az adott személynek rendelkezése lenne Isten felett. Ez a saját Istenbe vetett hited.

³⁴ És kis régi kerek kocsikban jöttek, amiket úgy toltak, mint a babakocsit a kerekein, és—és vettek egy deszkát, és ráfektették az embereket, majd betolták őket kerekeken. És miután vége lett a szolgálatnak, az egész versenypálya kiürült, csak mentek a szekerekkel, és felszedtek kis régi kocsikat, a nagy székeket, mankókat, hordágyakat és fekhelyeket, és egyszerűen csak elsétáltak és otthagyták őket, mert az Úr Jelenléte ott volt. Ezt szeretnék látni. Akkor az ember kikerül a képből, Isten cselekszik.

³⁵ Visszatérve, csak hogy segítsek ma reggel, pár perc múlva elkezdek beszélni. És megkértem a fiúkat, hogy ne adják ki a felvételt. Három napig próbáltam erősen gondolkodni, hogy, “Miről fogok beszélni?” És ma reggel, mielőtt elmentem, egy igazán szigorú figyelmeztetést éreztem a szívemben a gyülekezet felé. És azt mondtam nekik, “Vegyétek fel kazettára, de ne adjátok ki.”

³⁶ De mielőtt ezt megtesszük, szeretnék egy kis bizonyosságot tenni nektek, ami talán jót tesz nektek. Nekem jó volt. Elmentünk egy háromnapos horgásztúrára, Leo, Gene és én, és a fiam, Billy Paul és a felesége, elmentünk egy barátomhoz, aki ide jár az imaházba, Georgiából. És elvittek minket valami mocsárba, nem tudom pontosan, hol van, Okeechobee közelében vagy valami hasonló, nem tudom, a szeminel indiánok adtak neki nevet. De sok mérföldre bent voltunk.

³⁷ És ez az Evans testvér, az ő testvére bűnös. És ő egy nagyszerű horgász, és néhány hónapja lement a mocsárba. És ott kígyók is vannak, amit ők úgy hívnak, hogy “földi csörgő.” És a földi csörgőkígyó megharapta, és alig élte túl. A végtagja feldagadt, elvitték az orvosokhoz, és injekciókat adtak neki. Azok halálosak. És sok mokaszinkígyó is van arrafelé, halászvipera, mokaszin, aligátorok, akár húsz láb hosszúak.

³⁸ És amíg horgásztunk, fogtam egy hatalmas sügért. Ó, az a nap igazi kikapcsolódás volt. És olyan nagy volt, hogy nem tudtam kihúzni a vízből, és kiegyenesítette a horgot és ment tovább, vagy kiszabadította magát. És sok sügért fogtunk, körülbelül hetven kilónyi nagy sügér. És némelyikük több kilós volt, kettő, három, négy kilót is elértek. És elkaptam azt a nagyot, de kiszabadult.

³⁹ Visszadobtam a botot, és fogtam még egyet, úgy három kiló körül. És volt egy hosszú horgászborom, ami kinyúlt a tavorózsák felé. És Evans testvérnek. . . Mindannyian átáztunk ahogy a vízben gázoltunk, mert ez egy mocsár. Levette a cipőjét, feltúrta a nadrágszárát, és leült egy kis száraz helyre, szárította a ruháit. És meglátott egy nagy halat a bokrok között úszni, én pedig felé sétáltam a vízben. Azt mondta, “Egy pillanat, Branham testvér,

elkapom neked.” És odaszaladt. Ahogy később felemeltem, azt hiszem, a hal már majdnem halott volt, a tavirózsák között feküdt. És odaszaladt. És amikor odaért, felkiáltott, és jött is vissza. Egy csörgőkígyó megharapta.

⁴⁰ Megnéztük, és ott voltak a lábán a fognyomok, ahol a csörgőkígyó megharapta, és annyira fáj neki, hogy könnyek szöktek a szemébe. Azt mondta, úgy érezte, mintha a csontjai egyszerűen megbénulnának. És ott voltunk, sok mérföldre bent a mocsárban. Túl nagy ember ahhoz, hogy a hátunkon kivigyük. És amikor egy kígyó megharap, percek alatt annyira rosszul leszel, hogy a halálon vagy. És Leo is ott volt. És valami eszembe jutott, “Te még mindig Isten vagy!” És ahogy a lábát fogta és szorította, és ott volt az a két nagy fognyom, ahol a csörgőkígyó megharapta, rátettem a kezem arra a helyre, és azt mondtam, “Uram, meg van írva a Te Igédben, ‘Kígyók és skorpiók fejére taposnak, és semmi sem árthat nekik.’” És abban a pillanatban minden fájdalom elhagyta a lábát. Felvette a cipőjét, és egész nap horgászott.

⁴¹ Bementem hozzájuk aznap este, és elmondtam nekik, mire azt mondták neki, “Jobb, ha orvoshoz mész.”

⁴² Azt mondta, “Ha Isten eddig megvédett engem, akkor a hátralévő úton is gondoskodik majd rólam.” Három napig horgásztunk, a rosszullet minden tünete nélkül.

⁴³ Isten még mindig Isten. Minden ígését megtartja. És az egész szolgálatom során ez volt az első alkalom, amikor láttam, hogy Isten eljött egy kígyómarásra, mert ez volt az első alkalom, hogy lehetőségem volt imádkozni valakiért, akit megmart egy kígyó. Ő csak tudatja veled, hogy megtartja minden ígését, és az Igéi jók és igazak. Ámen.

⁴⁴ Ne feledjétek a ma esti és a jövő szerdai alkalmakat. És imádkozzatok most valakiért, akinek valóban szüksége van imádságra, ez pedig én vagyok. És ne feledjétek, vegyetek részt Roberts testvér alkalmain, amikor a városba jön, és köszöntsétek őt az imaházból.

⁴⁵ Mielőtt felolvasnánk az Írásokat, szeretném, ha egy percre felállnánk. És zene nélkül, énekeljünk el egy-két versszakot e dicsőséges régi gyülekezeti énekből, *A Hitem Rád Tekint*. Rendben, mindenki énekeljen velem, és énekeljünk el. És ne arra gondolj, hogy énekelsz, csak énekelj Isten dicsőségére. Elkezdenéd nekünk, Neville testvér?

A hitem Rád tekint,
Te, Golgota Báránya,
Isteni Megváltó;
Hallgass meg, ahogy imádkozom,
Vedd el minden bűnömet,
Ó, add, hogy e naptól fogva
Teljesen a Tiéd legyek!

Míg az élet sötét útvesztőjében járok,
 És bánat van körülöttem,
 Légy Te a Vezetőm;
 Mondd, hogy a sötétség váljon nappallá,
 Töröld el a bánatot, a félelmeket,
 Ne engedd, hogy valaha is eltévedjek
 Tőled félre.

⁴⁶ Lehajtott fejjel szeretnék felolvasni a Biblia szent írásaiból, Szent Máté, 7. fejezet, 13. és 14. vers. És az Úr adja rá az áldását gazdagon, ahogy olvassuk.

Menjetekek be a szoros kapun: mert tágas a kapu, és széles az út, amely a veszedelemre vezet, és sokan vannak, akik bemennek rajta:

Mert szoros a kapu és keskeny az út, amely az életre vezet, és kevesen vannak, akik megtalálják.

⁴⁷ Imádkozunk. Ó, Istenünk, ki felhoztad az Úr Jézust a halálból és a sírból, és ma reggel élő Áldozatként mutattad Őt be nekünk, alázattal újból Neked szenteljük életünket, abban a gondolatban, hogy Te mennyire odafigyelsz ránk. Amíg bűnösök voltunk, halottak a bűnben és vétkekben, elküldted egyszülött Fiadat, aki bűnös test formájában lett engesztelő áldozatul bűneinkért, hogy az Ártatlan, aki a bűnösökért szenvedett, újra kibékítsen minket, hogy, közösségben lehessünk Veled.

⁴⁸ És Istenem, ha ma reggel van közöttünk bűn, valami, ami megakadályozhatja a Szentlelket abban, hogy Isten Üzenetét eljuttassa mindannyiunk szívéhez, alázattal imádkozunk, Urunk, hogy bocsásd meg vétkeinket. Tisztíts meg minket az Úr Jézus Vére által. Akik... Tudjuk, hogy önmagunkban semmik vagyunk, és megvalljuk, hogy semmik vagyunk. De Te szent vagy, Te igaz vagy, Te vagy az igazság, Te vagy az irgalom Forrása. És alázattal jövünk ide, bűnbánó lelkeként. Ahogyan az imént bizonyágtétel hangzott el Jamaicából és Puerto Ricóból, ahol olyan egyszerű dolgokat tettél, Istenem, ez az Igazságos eljövételének jele.

⁴⁹ Hogyan szabadítottad meg Evans testvért a kígyó mérges fogaitól, mert ő hívő, és a Te Igéd mindig igazak. Most, Uram, szabadíts meg minket a halál méregfogától ma reggel, ahol az ellenség megharapott és megmérgezett minket. Hadd ivódjon be, Uram, gyógyító balzsamod ma reggel a lelkünkbe, és tisztíts meg minket minden gonosztságtól. Gyógyíts meg a fizikai test betegségét, amelyet az ellenség erői megtörtek. Mindazok, akik az Isteni Jelenlétben vannak, gyógyuljanak meg.

⁵⁰ Beszélj most hozzánk a Te írott Igéd által, Uram. Nem tudjuk, mit mondjunk, de Te majd megadod. És Te figyelmeztetsz minket, Uram, és felkészítesz minket a Te Eljöveteledre. Mert ezt Jézus Nevében és az Őerte kérjük. Ámen.

⁵¹ Mindig kések egy kicsit, most azért, mert vártam. És a vasárnapi iskola, gondolom, véget ért. De van valami ebben, amikor hazaérek, úgy érzem, hogy rengeteg időm van. Tudjátok, amúgy is túlságosan sietünk. Szóval, egyszerűen csak hinni fogunk Istenben.

⁵² Urunk ezt a szigorú figyelmeztetést adta a generációjának, az embereknek, akik nagyon vallásosak voltak. És azt mondta, "Szoros a kapu, és keskeny az út, amely az Életre vezet, és kevesen lesznek, akik megtalálják." Nem azért, mert nem voltak vallásosak. Nagyon is vallásosak voltak. És mert bíztak a gyülekezetben és bizonyos hitvallásokban és felekezetekben, és (bizonyos mértékig) hittek Istenben, azt gondolták, hogy minden rendben van. De azt mondta nekik, hogy kevesen lesznek, akik be fognak menni.

⁵³ És azon gondolkodom ma reggel, hogy vajon nem hasonlíthatnám-e azt a generációt ehhez a generációhoz. Látjátok, ez a zsidó korszak lezárása volt, és visszautalt különböző korszakokra, és a különböző korszakok végeire, és azt mondta nekik, hogy ugyanaz történik előttük, amit a korábbi korszakokban történt. És ezt nem ismerték fel. És lássunk néhány dolgot, amiről beszélt.

⁵⁴ Ők például nem tudták elhinni, hogy Isten abban az Emberben van. Ez volt a legnagyobb akadály, amit át kellett lépniük, hogy Ő, aki ember volt, mégis Istenné tette Magát. Nem tudták felfogni, hogyan lakhatna Isten emberi testben. És minden korban, minden időben Isten mindig is az emberben lakott. Az ember Isten közvetítője. Isten minden nemzedékben emberi ajkakon keresztül szól népéhez. Mindig olyasvalakit vagy valamit választ, akit tud használni.

⁵⁵ És úgy utalt rájuk, mint botránkozás, Ábrahámmal kapcsolatban. Azt mondta nekik, "Ha 'Ábrahám gyermekeinek' nevezitek magatokat, Ábrahám a ti 'atyátok,' ő látta az Én napomat, és örvendezett. Ábrahám, a próféta." És kétségtelen, hogy Jézus rájuk utalt, és bebizonyította nekik, hogy Ő a Messiás, mert a Messiás jele követte Őt. És így volt ez minden nemzedéken keresztül, ez, a Messiás jele. De mégis, ahogy Ő Istenné tette Magát, Maga a Messiás, botránkoztatta meg őket. Nem tudták megérteni.

⁵⁶ Amikor Ábrahám (akit atyjuknak neveztek) találkozott Istennel, Ő is testben volt, mert borjúhúst evett, kukoricakenyeret evett (és tejet ivott) és vaját, Ábrahám előtt, és mégis Isten volt. Ábrahám felismerte Őt, Istent, és "Elohimnak" nevezte, ami a Mindenható Jehova. Egy Ember, aki ruhát visel, a Testén por, és egy fa alá ül, hogy árnyékban legyen, és húst eszik és tejet iszik. Akkor azok a hideg, kegyetlen szívű, önző, igazságos zsidók nem hitték el, hogy Ő az Isten Fia, és Ábrahámot neveztek atyjuknak. És tudatta velük, hogy Ő

is ugyanezeket a dolgokat teszi, a saját testében, amit Isten egy másik testben tett, amikor találkozott atyjukkal, Ábrahámmal. És Ábrahám elhitte. De ők nem tudták elhinni.

⁵⁷ Látjátok, Ábrahám a sátorban ült, mert hozott egy döntést, és ez a választás minden ember elé kerül, aki erre a világra születik. A jó és rossz fája minden ember elé, oda van állítva. És amikor Lót, az unokaöccse és a pásztoraik vitatkozni kezdenek a földeken; Ábrahám, aki igaz ember volt, így szólt hozzájuk, “Ne legyen vita közöttünk. Csak válaszd ki melyik úton akarsz menni.” Ez a pont minden hívő életében eljön. És ez itt van előttetek ma reggel, és itt van előttem is.

⁵⁸ Lót nem gondolta, hogy vissza fog csúszni, de elment, Szodoma felé nézett, ahol minden könnyű volt. És sokszor előfordul, hogy a könnyebb útra nézünk. “Csatlakozom ehhez és ehhez a bizonyos gyülekezethez, és látod, senki sem fog ellene mondani semmit, mert ez a legnagyobb gyülekezet a városba.” A könnyű út! Sokszor tesszük ezt, amikor helytelenek vagyunk!

⁵⁹ Ne feledd, ha Krisztust követed, az emberek gyűlölni fognak, mert mindazok, akik istenfélő módon élnek Krisztus Jézusban, üldöztetéseket szenvednek. És ha Krisztushoz jössz, akkor nem egy gyülekezetet, nem egy felekezetet, nem egy hitvallás által jössz. A Vér által jössz, az az egyetlen út oda. És nem hozhatsz magaddal senkit, egyedül jössz, és a saját megvallásodon és a saját hiteden állsz. Nem jöhetsz a pásztor vagy az édesanyád hitén keresztül. Amikor Istenhez jössz, egyedül kell jönnöd! És sokszor hozunk ilyen ostoba döntéseket.

⁶⁰ Mi lett volna, ha Lót, amikor mindent könnyűnek látott...? Látta, hogy ott van sok pénz van és nagy népszerűség, mert ott egy idegen lesz, egy okos ember, művelt, sok pszichológia, és bizonyos dolgokat meg tudott tenni, mégis megőrizte vallását. Azt gondolta, “Hiszek Istenben, úgyhogy lemegyek Szodomába, és keresek egy kis plusz pénzt, és nagyszerű ember leszek, talán csodálatos prédikátor.” Látod, választanod kell.

⁶¹ A tagoknak is választaniuk kell. “Elmegyek abba a bizonyos gyülekezetbe, ó, a városban mindenki azt gondolja, hogy ez a legjobb! Miért, a város polgármestere is ebbe a gyülekezetbe jár.” Most járhatott egy igazán jó gyülekezetbe, de akkor is a Szentírás alapján kell megítélned azt a gyülekezetet és a tagjait. Néha azért mennek, mert az népszerű, mert, azok—azok az emberek, akik oda járnak, jobban öltöznek. És itt követünk el egy—egy végzetes hibát. Figyeljük meg ezt.

⁶² És Ábrahám, az egyetlen dolog, amit tehetett, hogy a másodikat választotta. És néha a második választás jobb, mint az első, ha így történik. Figyeld meg, nem telt bele sok idő, mikor Lót meglátta a nagyvárost, nem látta, hogy a felesége sóoszlóppá változik, nem látta, hogy a tűz emészti majd fel

a várost. Ábrahám azonban az Úr megvetettjeivel tartott. A pusztában maradt.

⁶³ És mégis, mi lett volna, ha Sára azt mondta volna... Ne feledjétek, Sára volt a legszebb nő az azon a földön. Nem volt olyan szép asszony, mint Sára. Mindenki, aki látta, beleszeretett. Milyen könnyű lett volna Sárának ilyen döntést hoznia. De ő úgy döntött, hogy Ábrahámmal marad.

⁶⁴ Ó, asszonyok, ne hagyjátok, hogy az ördög elvakítson benneteket, hogy népszerűek legyetek és csatlakozzatok *ehhez* meg *ahhoz*. Maradjatok Krisztussal! Mert közeleg az óra, nagy pusztítás vár erre az országra, rosszabb, mint Szodoma és Gomorra. Szodoma és Gomorra dicsőséges lesz ehhez képest.

⁶⁵ Ábrahám pedig azon az úton járt, amelyet Isten adott neki, és mivel sovány földet kapott, egyáltalán nem volt gazdag. De egy dolgot mégis tudott, Istent szolgálta, és hitt Istenben.

⁶⁶ Egy napon három férfi érkezett, akik porosak és kimerültek voltak, és Ábrahám megszánta őket, azt mondta, “Gyertek, üljetek le egy kicsit a tölgyfa alá.” És miközben ott állt és beszélgetett velük, felismerte, hogy nem hétköznapi emberek, a beszédük alapján. Mások voltak. Ábrahám elment, levágott egy borjút, elkészítette, és mondta Sárának, hogy süssön kenyeret, és etesse meg őket.

⁶⁷ Emlékezzünk, ketten közülük Angyalok voltak, emberi testet öltött Angyalok, és egyikük Maga Isten volt. És az, amelyik Isten volt, hátat fordított a sátornak.

⁶⁸ És Sára a sátorban maradt. Szeretem látni, amikor egy asszony így a helyén marad, nem ment ki, hogy megmondja a férjének, mit tegyen, minden alkalommal, amikor valaki arra járt. Hanem a sátorban maradt. Kétségtelenül, talán mosogatott, vagy csinálni valamit.

⁶⁹ És az, aki Isten volt, Szodoma felé nézett, és elmondta nekik, hogy mit fog tenni. És a két Angyal lement oda, hogy hirdessék az Evangéliumot. De az az Egy ott maradt, Ő volt Isten, és azt mondta, “Nem fogom rejtegetni Ábrahám elől a titkokat, amelyeket tudok, mert ő öröklí majd a világot.”

⁷⁰ Ó, jogunk van hozzá ma reggel, gyülekezet, hogy megismerjük az Úr eljövetelének titkait. Mert, “Boldogok a békességre törekvők, mert ők Isten fiainak hívatnak. Boldogok, akik éheznek és szomjaznak, mert ők megelégtetnek. Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják Istent. Boldogok a szelídek, mert ők öröklí a földet.” Akkor, ha az élő Isten gyülekezete öröklí a földet, akkor nincsenek titkok előtte.

⁷¹ “Mindent, amit az Atya mondott nekem, én is elmondtam nektek,” mondta Jézus. De ők nem tudtak hinni neki.

⁷² Tehát Ábrahám napjaiban, ahogy arra utalt, azt mondta, hogy ahogyan Ábrahám beszélt az Angyallal, és háttal volt a

sátorban, és azt mondta Ábrahámnak, hogy meglátogatja őt egy gyermekkel. Sára pedig a sátorban nevetett. És Ő azt mondta, “Miért nevetett Sára?” Mit mutatott meg ezzel? “Miért nevetett Sára?” Mindössze néhány órával a pusztulás előtt történt ez. Közvetlenül a pusztulás előtt tűz jött le az égből, és felégette a várost, és ez a jel be lett mutatva.

⁷³ És Jézus azt mondta a nagy teológiai doktoroknak, “Tévelyegtek,” egy vallásos nemzethez, ahol szó szerint milliók voltak hívők. Azt mondta, “Tévelyegtek, mivel nem ismeritek sem az Írásokat, sem az Isten Hatalmát.” Egy olyan generációnak, akik jól képzett emberek voltak, írástudók és gyülekezeti neveltetést kaptak. Amikor egy gyermek megszületett, az gyülekezet tulajdona volt. Izraelitának kellett lenned. Nyolc nappal a születés után volt a körülmetélés, és eleve Izraelita voltál. A papság pedig a levitáktól származott, akiket évszázadokon át képezték az Írások alapján. Mégis Jézus azt mondta, “Tévelyegtek, mivel nem ismeritek az Írásokat!” Ismerték ezeket a saját tanulmánykönyvükből, ismerték a katekizmusaikból, ismerték a saját teológiájukból. De Jézus azt mondta, “Nem ismeritek Azt, az Írásokat, és nem ismeritek Isten hatalmát sem. Ha ismernétek Ábrahámot, ismernétek engem is. Ha Ábrahám gyermekei lennétek, megismernétek Engem, mert Ábrahám örvendezett, amikor látta az Én napomat, mert előre látta a napot. Amikor ott álltam előtte, hús testben, és ezt tettem, tudta, hogy én vagyok az, és ‘Elohimnak’ nevezett engem. De ugyanezt teszem előttetek, és ti ‘Belzebubnak’ neveztek engem.”

“Ó,” mondták, “Ábrahám a mi atyánk.”

“Ábrahámot nevezitek ‘atyátoknak’?”

⁷⁴ Azt mondta, “Hiszen mi, mi a gyülekezethez tartozunk. Vallásos nemzet vagyunk. Nagy nép vagyunk. Isten népe vagyunk!”

Jézus azt mondta, “Ti az ördög vagytok, ő a ti atyátok.”

⁷⁵ Szeretném azt a generációt a mostanihoz hasonlítani, ma, amikor szó szerint több millió ember vallja magát kereszténynek, és nem tudnak többet Istenről, mint a Hottentották az Egyiptomi éjszakáról. Ma vannak férfiak és asszonyok, szó szerint több millió magát kereszténynek hívó ember van, akik Krisztust vallják, nem ismerik az első alapelvet, az Ő feltámadása erejét, és soha nem ízelelték meg az Ő jóságát. Soha nem érezték az Ő Erejét. A szemük elvakult az Igazságra.

⁷⁶ Azt mondta, “Vakok vagytok, vakok vezetői. Nem fog... a... ha a vak vezeti a vakot, nem fognak mind a gödörbe esni?”

⁷⁷ Aztán azt gondolják, “Keresztények vagyunk. Hívők vagyunk. A létező legmagasabb gyülekezethez tartozunk. A rabbijaink a lehető legjobban képzett írástudók.” És Jézus mégis azt mondta nekik, hogy még az Írásokat sem ismerik.

⁷⁸ Látod, hogyan rejtette el Isten a bölcsek és okosak szeme elől, és hogyan jelentette ki a kisgyermekeknek, akik tanulni akarnak? Ó, Isten nagy hatalma és végtelensége! Milyen jó azokhoz, akik egyenesen akarnak járni előtte! Nem tart vissza semmi jót.

⁷⁹ És látni a napot, amikor a nemzetünket, világunkat ugyanez a dolog megrontja!

⁸⁰ Jézus egyenesen helyre akarta igazítani őket. Azt mondták, “Ó, Ábrahám a mi atyánk. És mi a Dicsőségben leszünk, ne aggódj emiatt, mert hiszünk Istenben. Mi professzorok vagyunk, hiszünk Istenben, és tanítjuk az embereket. És ki vagy Te, hogy idejössz egy—egy kis titokzatos ócska jellel, és megpróbálsz Istennek nevezni? Te nem vagy más, mint egy Belzebub.” Tessék, megvolt a saját hitvallásuk és felekezetük.

Jézus azt mondta nekik, “Ti ördögök vagytok.” Gondoljatok bele!

⁸¹ Azt a generációt a maihoz hasonlítanám, amikor milliók csatlakoznak a gyülekezetekhez, több tízezer vannak. És Isten leszáll, hogy újra az Ő gyülekezetében éljen, és hogy ugyanazokat a dolgokat tegye, amit ott tett, hogy tegnap, ma és mindörökké ugyanaz legyen. És az emberek folyamatosan elfordulnak tőle, egyesek azért, hogy népszerűek legyenek, mások azért, hogy ne kelljen választaniuk. Erre az emberek rá vannak kényszerítve! Választanod kell. Nem tudsz semlegesen állni. “Igent” vagy “nemet” kell mondanod. Nem tudsz úgy kimenni az ajtón, hogy ugyanolyan maradsz, mint ahogy bejöttél. Nem tudod megtenni. Döntened kell. Dönts ma reggel Krisztusért.

⁸² Azt hitték, hogy minden, ami a gyülekezethez tartozik, megmenekül. Jézus azt mondta, “Szoros az a kapu, és keskeny az az út, és kevesen lesznek, akik megtalálják.”

⁸³ Hadd figyelmeztesselek benneteket ma reggel, gyülekezet, legyetek óvatosak. Idő kell hozzá ma, ebben az öntelt, önelégült, képmutatással teli nemzedékben, amelyben élünk. Egy olyan óra, amikor férfiak és asszonyok állnak a gyülekezetben és a padokban ülnek, és éneklük Isten énekeit, és kísértálnak a gyülekezetből, cigarettáznak és whiskyt isznak, és táncolni járnak, és—és a világnak élnek, és mocskos, perverz vicceket mesélnek, és “keresztényeknek” nevezik magukat. Amikor a férfiak és asszonyok el tudnak jönni a szószejtől vagy a gyülekezetből, és a feltámadás Erejének helyéről, ahol ugyanaz a Messiás jele mozdul közöttük, és nem válnak új teremtménnyé Krisztusban, akkor ott valami baj van. Amikor az újságok hirdethetik; és egyik parttól a másikig, oda-vissza, az észak fagyos vidékeitől a déli trópusi dzsungelkéig, Isten küldi, és az emberek folyamatosan hátat fordítanak neki. Akkor mit mondhatunk, mit tehetünk? Térjünk vissza az Írásokhoz, ahol

azt mondta, “Szoros az a kapu, és keskeny az az út, és kevesen vannak, akik megtalálják.”

⁸⁴ Azt mondta, “Ahogyan Noé napjaiban volt, úgy lesz az ember Fiának eljövetelekor is.” Figyeljétek, Noé napjaiban a világ körülbelül olyan népes volt, mint ma. Az ő tudományuk meghaladta a miénket. Szfinxeket és piramisokat építettek, és olyan dolgokat tettek, amire mi ma nem vagyunk képesek. [Üres hely a szalagon—Szerk.] Egy rendkívüli, nagyszerű, okos nép. És ne feledjétek, a tudomány ma azt mondja, “Egy perccel éjfél előtt van.” Egy perc múlva az óra eléri a halál óráját. Később van, mint gondolnánk. Remélem, hogy—bízom benne, hogy a Szentlélek minden hívő szívében mélyre fogja ezt vinni, “mint Noé napjaiban”!

⁸⁵ Hányan menekültek meg Noé napjaiban abból a nemzedékből? Nyolcan, nyolcan a sok millióból. Azt mondta, “Így lesz ez az Emberfiának eljövetelekor is.”

⁸⁶ “És amint Sodoma napjaiban volt, úgy lesz az ember Fiának eljövetelekor is.” A tízezrek közül hárman megmenekültek.

⁸⁷ Most azt mondanád nekem, “Prédikátor, akkor mi lesz azzal a sok ezer emberrel, akik vele együtt jönnek majd?” Nos, testvérem, az több nemzedéken keresztül jött létre.

⁸⁸ Meglepődnék, ha ebből a nemzedékből egy tucat kijönne. “Szoros az a kapu, és keskeny az az út, és kevesen vannak, akik megtalálják.”

⁸⁹ Ó, ismerem az gyülekezeteket, amit mondanak, “Ha beírod a neved a könyvbe és taggá válsz, *ezzel*, minden rendben van.” Nincs ilyen Írás. Ha mindennek megvan, akinek benne van a neve a könyvben, és a gyülekezetben, akkor milliárdszor milliárdszor milliárdok lesznek, minden be tudna menni. Akkor mindenféle szellemek lennének bent, és akkor, milyen állapotban lenne a Mennország? Gondoljatok bele.

⁹⁰ Valaki mondhataná nekem, “Várj egy percet, Branham testvér. *Ez és ez*, hallottam őket nyelveken beszélni, tudom, hogy ők ott lesznek.”

⁹¹ Ez egyáltalán nem jelenti azt, hogy ott lesznek. Pál azt mondta az Első Korinthus 13-ban, “Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, de szeretet nincs bennem, semmi vagyok.”

⁹² “Ó, elmentem *Ennek és ennek* az alkalmára. Ó, nagyszerű, hatalmas dolgokat tett. Láttam, ahogy megnyitotta a vakok szemeit.”

⁹³ Mégis elveszhet. “Sokan jönnek majd hozzám azon a napon, és azt mondják, ‘Uram, nem a Te Nevedben prédikáltam, prófétáltam? Nem a Te Nevedben üztem ki gonosz szellemeket? Nem a Te Nevedben tettem-e sok nagyszerű dolgot?’ Azt fogja mondani, ‘Távozzatok tőlem, ti gonoszság cselekvői, nem is

¹⁰⁰ Azt mondod, “Prédikátor, azt akarod mondani, hogy kételkedsz abban, hogy egy tucat lenne ezekből a milliókból és négymilliárd ember a világon?” Kétlem, hogy egy tucatnyian lesznek, akik eljutnak az Elragadtatásba. Gondolj bele! Azt mondom nektek, amit Jézus mondott itt az Evangéliumban. Gondoljatok bele!

¹⁰¹ Hová jutott? Mivel az erkölcstelenség elterjedt az emberek között, törvénytelen gyermekek kezdtek születni, ami kitaszítja őket. Látjátok, órákig állhatnánk itt, és mondhatnánk ezeket a dolgokat, és láthatod, hogy egy romlott, átkozott, velejéig romlott generációban élünk. Nem csoda, hogy nem látnak jeleket, nem csoda, hogy nem hallják az Evangéliumot, megkeményedtek, mégis annyira vallásosak és jámborak.

¹⁰² Nem ezt mondta Jézus, “A Szellem nyíltan kijelenti, hogy az utolsó napokban vakmerők, felfuvalkodottak lesznek, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői, árulók, kérlelhetetlenek, vadak és a jónak megvetői, akiknél a kegyesség látszata megvan”? Látjátok? Ó, kiáltozhatsz, persze. Beszélhetsz nyelveken, persze. A hit kiúzi az ördögöket, persze. De nem erről beszélünk.

¹⁰³ Akkor azt mondanátok nekem, “Branham testvér, mi a keresztény ember ismertetőjegye? Ki fog üdvözülni? Te, Branham testvér?” Ezt Istenre bízom. Nem tudom. Hiszem, hogy igen. Naponta összehasonlítom az életemet az Igével. Ha nem felel meg ennek az Igének, akkor valami baj van, vissza kell mennem, és helyre kell hoznom.

¹⁰⁴ “Nos,” azt mondod, “Branham testvér, amikor az emberek nyelveken szólnak, az nem azt jelenti, hogy üdvözültek?” Nem, uram! Nem, bizony! Hallottam már boszorkányokat és varázslókat nyelveken beszélni, mindenféle ostobaságot. Láttam embereket nyelveken szólni és egy másik férfi feleségével élni. Láttam embereket nyelveken szólni, fel-le ugrálni és kiáltozni, mintha égne a ház, és elmegy, és piszkos üzleteket köt, lop, hazudik, meg minden. Hogy várhatod el? Nem, uram.

¹⁰⁵ Gyülekezethez tartoznak, diakónusok a gyülekezetben, jámborok, amennyire csak lehetnek. Azt hiszed, vasárnap vennének benzint? Nem. De hétfőn csinálnak valami mocskos, rothadt és alantas dolgot. Isten a szívben lakik, nem a külsőségekben, ez valami, ami a szívből jön.

¹⁰⁶ “Szoros az a kapu, és keskeny az az út, és kevesen vannak, akik megtalálják.” Ahogyan Noé napjaiban volt, nyolc a milliókból; ahogyan Szodoma napjaiban volt, három a milliókból; Így lesz az Emberfiának eljövetelekor is.

¹⁰⁷ És látjátok a korrupciót, amiben vagyunk. Látod, hogy minden elképzelt, ember, kiáll, és az ördög okos prédikátorokat vesz rá arra, hogy a szószéknél álljanak, és hagyják, hogy az emberek így menjenek tovább.

108 A minap valaki azt mondta, “Nem akarom, hogy a szószékemhez állj, mert örületbe kergetnéd az asszonyokat.” Nem, ők már úgy is azok. Ez hozná vissza őket a józan eszűkhöz, mondd meg nekik, hogy ne viseljenek ilyen ruhákat és dolgokat. És, hát, valakinek meg kell mondania.

109 Azt mondtam a feleségemnek, “Én magam is megőrültem? Elvesztettem az eszemet? Vagy mi a baj velem?” Valami belülről nem tud nyugton maradni. El kell mondanom, nem érdekel, hogy ki mit mond.

110 Azt monddod, “Tönkreteszed a szolgálatodat.” Nos, minden olyan szolgálatot, amelyet az Evangélium tönkretesz, tönkre kell tenni.

Isten adjon nekünk bátorságot, hogy kiálljunk az Igazság mellett és elmondjuk az Igazságot! Ez bűn, ez szégyen!

111 “Szoros az a kapu,” mondta Jézus, “és keskeny az az út.” És ti, akik azt hiszitek, hogy milliók, ti, methodisták, baptisták, presbiteriánusok, pünkösdiek, mi mind bemegyünk, azon a napon meglátjátok, hogy be lettetek csapva. Jézus azt mondta, “Sokan eljönnek majd, és leülnek a Királyságban, és azt mondják, ‘Jogom van itt lenni.’” Azt mondta, “De a Királyság gyermekei kiűzik majd őket. Lesz majd sírás, jajgatás és fogcsikorgatás.” Jobb, ha ma reggel átnézed az életedet, keresztény. Tízszer, milliószor milliárdnyi, magát kereszténynek valló ember lesz, akik biztosak az életükben, akik elvétik majd a kaput. Jézus mondta.

“Hányan mennek be?”

112 Nem tudom, hányan mennek. Az egyetlen dolog, hogy “Istenem, hadd legyek én is köztük!” Ennyi. Ó a Bíró. “Hadd legyek én is egy azokból.”

113 Azt monddod, “Branham testvér, honnan tudod akkor, hogy valaki keresztény?”

114 Nem tudom. De hadd mondjam el, mit mond a Szentírás. Annak biztosan hiszel. Amikor a Szentlélek el lett küldve a földre, Isten a Szentlélek által szólt. Először ki–kiküldött egy angyalt. És azt mondta, “Menjeteek végig a városon és a nép között, és tegyetek jelet a homlokukra, azok közül, akik sóhajtoznak és jajgatnak az utálatosságok miatt, helyreigazítva azokat.”

115 Mi az utálatosság? Egy asszony, aki férfiruhát vesz fel. Isten rosszul van attól. Voltál már olyan helyen, ahol valami utálatos volt? Mennyire rosszul leszel attól! Ki nem állhatod. Egy asszony, aki olyan ruhát vesz fel, ami egy férfihoz tartozik, attól így érzi magát Isten; énekelhetsz a kórusban, imádkozhatsz minden nap, és kiáltozhatsz minden nap, vagy élhetsz Istenért minden nap, Isten Jelenlétében kárhóztatva vagy. Pontosan ezt mondja az

Írás. “Utálatos!” És akik az ilyeneket felemelik, azoknak részük van abban.

¹¹⁶ Isten adjon nekünk kegyelmet, hogy ellenálljunk az ilyesminek. Ha egyedül kell állnod, állj oda, és tartsd a kezdedben Isten Igéjét. Az soha nem fog kudarcot vallani.

¹¹⁷ Most elérkeztünk egy naphoz, amikor, a nép utálatosságához. És az Angyalok ismét kimentek, hogy elpecsételjenek. Találj nekem egy embert Jeffersonville-ben, tudni akarod, hogy ki menekül meg, találj nekem egy embert a városunkban, aki sóhajtozik és sír, állandóan nyugtalan és fáradt, és imádkozik a városban elkövetett utálatosságokért. Rá tudsz a kezdeddel mutatni egy emberre? Akkor vegyük ezt az Igét, “Szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az Életre visz, kevesen lesznek, akik megtalálják.” Csak ők azok, akik el lesznek pecsételve.

¹¹⁸ Ó, rengeteget tudok mutatni neked, akik gyülekezetbe járnak. Tudok mutatni sokat, akik énekelnek a kórusban. Rengeteget tudok mutatni, akik vasárnapi iskolát tanítanak. Rengeteg olyan embert tudok mutatni, akik nagy társaságok vezetői. Rengeteg olyan embert tudok mutatni, aki kiabál, rengeteg olyan embert, aki nyelveken szól, rengeteg olyan embert, aki az Evangélium munkáját végzi.

¹¹⁹ De mutass nekem egyet, aki a szíve mélyén annyira aggódik a világ bűnei miatt! Mutassatok nekem egy olyan prédikátort, aki ma kiáll és elítéli ezeket a felekezeteket. Mutassatok nekem egy prédikátort, aki kiáll és kimondja a dolgokat, és elítéli a felekezeteket. Jobb, ha nem, mert akkor kirúgják, ez az étkezési jegye.

¹²⁰ Nem csoda, hogy Billy Graham azt mondta Jack Moore-nak, hogy nem látja, hogyan állnak még az összejöveteleim, azt mondta, “Ő nem baptista, de nem is metodista vagy pünkösdi.” Azt mondta, “És mindegyikük ellene van.” Persze, nem mondom. . . Azért mondtam, hogy nem beszélhetek erről nyilvánosan. A saját gyülekezetemnek mondom. Küzdelemben vagyok, mert a megpróbáltatás órája rajtam van.

¹²¹ Azt mondják, “Ha eljössz, minden rendben lesz, csak Erről ne szólj semmit.” Akkor inkább meg se szólalj.

¹²² Azt fogom prédikálni, amit Isten mondott, hogy prédikáljak! Így van. A nyolc közül az egyik valahol ott lesz. Egyikük valahol ott lesz. De azon a napon nem akarok bűnös lenni, hogy azt mondom, hogy valamilyen hitvallás vagy egyházi tanítás miatt kompromisszumot kötöttem, vagy valamilyen felekezet miatt. Én az Igazságot hirdettem!

¹²³ Azt mondják, “Miért nem teszed, miért nem teszed a szolgálatodat, Branham testvér, ami olyan nagyszerűnek tűnik, miért nem söpör végig, ahogy a többieknek?”

124 Ez az, pontosan, ez az. Bemegyek a városokba, azt hiszed, az Isten Gyülekezetei együttműködnének velem? Nem hiszem, hogy együttműködnének. Lehet, hogy egyszer-egyszer kapok egy lehetőséget. Gondolod, hogy a metodisták együttműködnek? Próbáld ki, és megtudod. Legyél a menedzserem egy hétig. Ha mész, Jézus Nevében fogsz menni. Ez így van.

125 Ó, persze, elvisznek oda, persze, leültetnek valahova egy olyan helyre, hogy ne legyél velük semmilyen módon kapcsolatban. És amikor elmész, azt mondják, "Ó, nos, Branham testvér, egy kicsit baj van az agyával, tudod. Ó. . ."

126 Ha nekem baj van az agyammal, akkor a Bibliának baj van a Tanításával. Ezt mondta a Biblia! Igen, uram. Figyeljetek!

127 Jézus azt mondta, "Miért hívtok engem 'Belzebubnak'? Hittetek Salamonnak, a megítélés jelének. Elhiszitek az ő napjára. Dél királynője a föld legvégéről jött, hogy lássa azt az ajándékot, és hitt abban, amikor látta. Te pedig naponta állsz és nézed, és nem hiszel benne."

128 És a saját testvérei nem hittek neki. Azt mondta, "Menjete fel az ünnepre," Azt mondta, "de én most nem megyek fel." Más úton ment fel, mert a saját testvérei nem hittek neki. Így van. "Szoros az a kapu, és keskeny az az út, és kevesen vannak, akik megtalálják."

129 Amikor a tanítványok, a végső megmérettetéshez kerültek, hol voltak? Egy nő és egy férfi állt a keresztnél vele, János és Mária. A többiek eltűntek.

130 Ez a végső megmérettetés. Itt az idő. Ez az a pillanat, amikor Isten cselekszik. Ez az, amikor a Messiás a földön van. Ez az, amikor Isten ereje működik a népében. És "szent hempergőknek, örülteknek, elmebetegeknek," nevezik őket, ó, és ilyesmiknek. De eljött az óra!

131 Biztosan lesznek nagy csalódások az ítéletnél.

132 Ó, a szeszcsempész, ő tudja, hol lesz az ítéletkor. A sörívó is tudja, hol lesz. A prostituált is tudja, hol fog állni. A szerencsejátékos is tudja, hogy hol fog állni. Így a részeges is tudja, hogy hol fog állni. Nem fog csalódni.

133 De azok lesznek csalódottak, akik azt hitték, hogy ők igazak. Itt csalódás. "Amikor felértek oda, azt mondták, 'Persze, ördögöket űzünk ki a Te Nevedben. Mi prédikátorok vagyunk. Bizonyos gyülekezetekhez tartozunk. Nagy csodákat tettünk. Ó, mi prédikáltunk! Miért, én voltam gondnok a gyülekezetben. Püspök voltam. *Ez voltam.*' Távozzatok tőlem, ti gonoszságnak cselekvői, soha nem is ismertelek titeket." Tessék, itt van. Ez a csalódás. Azt mondta, "A gyermekeik gyermekei bejönnek, és letelepednek a Királyságban, és azt mondják, 'Jogunk van itt lenni' és ki lesznek vetve a külső sötétségbe, ahol sírás, jajgatás és

fogcsikorgatás lesz.” “Szoros az a kapu, keskeny az az út, amely az életre vezet, kevesen vannak, akik megtalálják.”

¹³⁴ Kedves emberek, hallgassátok meg ezt ma reggel. Nem én találtam ezt ki. Az én felelősségem, hogy elmondjam. Ez minden, amiért felelős vagyok. Ha soha többé nem prédikálok életemben, ez az Igazság: csak kevés ember fog üdvözülni. Csak ne feledjétek ezt: csak nagyon kevesen. Legyél te is egy közülük.

¹³⁵ “Kik ők, Branham testvér?” Nem tudom. Senki más sem tudja. Félelemmel és reszketéssel dolgozunk a saját üdvösségünkön.

¹³⁶ De Istennel egyezve kell lenned. Ha a szíved nem dobog együtt a Bibliával, akkor valami nincs rendben, valami nincs rendben. Nem számít, mit mond a gyülekezeted, nem mehetsz be az alapján. Az alapján méssz be, amit Isten mondott. Ez az a Könyv, amely alapján megítéltetnek majd, a Biblia. Maradjatok ennél!

¹³⁷ “Ó,” mondod, “nos, megkeresztelkedtem az Úr Jézus Nevében.” Az helyes, ez a Biblia. De ha az életed nem követi, akkor nem sok haszna volt a megkeresztelkedésnek.

¹³⁸ Azt mondod, “Nos, én megkaptam a Szentlelket.” Ez jó, ezt az, amit tenned kellett. De ha az élet nincs ott bent!

¹³⁹ Ne feledjétek, hogy a gyom ugyanazt az erőt kapja, ami a búzára esik, hogy az növekedjen, és ami a gyomot is kiáltásra készíti. A kis öreg gyom feláll, és ugyanolyan boldog, mint a búza. Így van, ugyanaz által az élet által él. És egy bűnös Isten Jelenlétében maradhat, győzelmet hirdethet, és úgy élhet, mint egy keresztény. De ha a szívben valami nem változik! Meglehet neki ugyanaz az Erő a gonosz lelkek kiűzésére. Jézus mondta. Ugyanolyan jól tudja hirdetni az Evangéliumot, mint bármely más prédikátor. Pontosan ez az, amit Jézus mondott. A Biblia is ezt tanítja. Igen, uram. “Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, ha testemet áldozatként tűzre adom is, minden vagyonomat a szegények táplálására adom, a hitem hegyeket mozgathat, mindezeket megteszem, az Ő Nevében prédikálok, az Ő Nevében üzök ördögöket,” azt mondta, “semmi vagyok.” Tehát mindezeket cselekszi, és “semmi.” Értitek a lényegét?

¹⁴⁰ Nos, amit tenned kell, az az, hogy szívből keresztény legyél, és lépjétek be a szoros kapun. Mert a széles az az út, amely a pusztuláshoz vezet, és milliószor milliók fognak oda bemenni ebben a hívő nemzedékben. Mert szoros a kapu, és keskeny az út, csak te és Krisztus egyedül.

¹⁴¹ “Keskeny az az út, amely az Életre vezet, és csak kevesen találják meg.” Nos, ezek a mi Urunk szavai. Húha! Mit csinált? Ott állva, megítélte a gondolataikat.

142 És azt mondta, “Ő Belzebub. Hogy lehet Ő Isten? Ő egy ember! Honnan van ez a bölcsessége?” mondták az Ő saját városában.

143 Amikor beszéltek a városba, úgy tűnik, mintha... Nem tiszteletlenségből mondom ezt nektek; keresztények vagytok, szerettek engem. Beléptek ide a városba, és úgy tűnik, mintha Sátán hatalma le akarna dönteni a lábadról. Ez a hely el van ítélve. Ez a város el van ítélve.

144 Mit mondott Billy Graham, amikor Louisville-be érkezett? Azt mondta, hogy ez a “legdémonikusabb hely”, amit valaha is látott életében. Beletette az újságba, és azt mondta, “Érezni lehet az ördög elnyomását.”

145 Persze, hogy érzem. Miért? Ez a saját otthonom. Amikor Jézus visszatért a saját otthonába, azt mondta, hogy sok hatalmas dolgot nem tudott megtenni, mert hitetlenek voltak. Azt mondta, “Egy próféta, egy prédikátor sem megvetett, hanem csak a saját hazájában, a saját népe között.” Látod? Ezzel nem tehetsz semmit, az az Írás mondja ezt. Látjátok?

146 Most, amikor itt sétálsz a városban! És ne mondd, hogy nem tudhatom. Odamegyek az emberekhez, akik kezet fognak velem, és azt mondják, “Ő, Branham testvér, szeretlek téged.” És tudod, hogy ez hazugság! Tudod, hogy ez hazugság. Ha Isten meg tudja mondani nekem a szív gondolatait, miért ne tudná ezt megmondani?

147 Biztosan, és pont a saját néped között a városban! Amikor látnak téged, hogy azt mondd, “Nos, tudod, láttam egy bizonyos...”

“Hol? Hol láttad?”

“Ott fent a...”

“Huh! Ismerjük azt az embert!”

148 Érzed. Hadd mondjam el, amikor hagyod, hogy valaki bejöjjön a házadba, aki nem igazán kedvel téged, leül egy kicsit a házadban, és érezd azt a furcsa érzést. Szorozd meg ezt most tizennégyezerrel, és akkor megérted, miről beszélek. Aztán olyan helyre kerülsz, ahol mindenki szeret téged, az a jóleső érzés, egyszerűen, ó, jajj, és akár örökre ott tudnál maradni, látjátok. Ez az, látod, ez egy szellem. És az emberek nem tudják, mi az, és azon tűnődnek, hogy miért ennyire szennyesek az emberek.

149 Mi teszi a jó asszonyokat, mi készíteti a jó asszonyokat arra, hogy felvegyék azokat a közönséges ruhákat és úgy menjenek ki? Miért, még most is, amikor még mindig hideg van, tizenhat éves lányok, olyan ruhákban, amelyeket nem szabadna viselnie még az anyja előtt sem, és kimennek az utcára? Ez nem a gyermek miatt van (az a gyermek nem tud jobbat), hanem azért, mert valamelyik prédikátor a szószéken nem töltötte be a kötelességét. Ez pontosan így van. Bizony. A nők kimennek az utcára, szexi

ruhában, meg ilyesmi, és a bűnösök rájuk néznek, és nem tudják, hogy az az asszony valójában ugyanolyan bűnös, mintha azzal a férfival élt volna. Jézus mondta ezt! Jézus azt mondta, “Aki asszonyra tekint vágyakozással, már házasságtörést követett el vele a szívében, és ezért felelnie kell majd az ítélet napján.” Szoros az a kapu, és keskeny az az út!

¹⁵⁰ Tudom, hogy azt hiszed, kemény ember vagyok. Nem vagyok kemény! A testvéred vagyok, és szeretlek.

¹⁵¹ Meneküljetek az eljövendő harag elől! Menj a kereszthez és sírj, amíg a szíved meg nem telik az Ő Szellemével, hogy hátat fordítasz mindennek, ami a világból származik, és istenfélő módon jársz előtte, és a szíved ég érte. Szeretet! Nem kötelesség. Krisztus nem kötelesség, Krisztust szolgálni, ez szeretet, amely Krisztust szolgálja. Terhet tesz rád, kényszerít téged, míg életed minden egyes lüktetése Vele együtt dobog. Amikor látod a bűnt.

¹⁵² És sírt a földön. Isten megszorodott Noé napjaiban, amikor látta az emberek szívét. Jézus pedig felállt a hegyre, és így szólt, “Jeruzsálem, Jeruzsálem, hányszor akartalak összegyűjteni, de eljött a te órád, és a te házad elhagyatottá lesz.”

¹⁵³ Így lesz ez Isten Fiának eljövetelkor is, az igazi igaz hívók szíve összetörik. Látja, hogy most ébredésnek kellene végigsöpörnie ezen a földön. Hogyan lehetséges ez egy csomó törvénytelen gyermeken keresztül? Hogyan lehetséges ez, amikor eleve el vannak ítélve?

¹⁵⁴ Isten országa olyan, mint az ember, aki hálót vetett a tengerbe, és amikor kihúzta, teknősök, mocsári teknősök, kígyók, békák és néhány hal volt benne. Nem az ő dolga volt eldönteni, melyiket tartsa meg, egyszerűen a partra dobta. Ezt teszi az Evangélium. Ez az, amit Billy Graham, Oral Roberts, én és minden más prédikátor tesz, aki az evangéliumot hirdeti, kidobja, behúzza, “Itt vannak, Uram.” De mit történik minden alkalommal? Meglátjuk, mielőtt visszaérhetnénk, máris újbent vannak a tóban. Mi az? Az elejétől fogva, egy teknős volt. Nem változtatott rajta, hogy beleakadt az Evangélium hálójába. Mindig is teknősbéka volt. Mindig is mocsári teknős volt. Mindig is kígyó volt. Már képmutató volt, mielőtt a gyülekezetbe jött. Még arra sem volt vágya, hogy leszokjon az ivásról, a szerencsejátékról, a dohányzásról, a hazugságról és a lopásról. Csak azért jött be, mert félt a pokoltól. Ha ezt teszed, azzal még inkább esélyessé teszed magad rá. Ez igaz. “Szoros az a kapu, és keskeny az az út, és kevesen lesznek, akik megtalálják.”

Imádkozzunk.

¹⁵⁵ Uram, ó, vizsgálj meg engem, Uram. Vizsgáld meg most az én esetemet, Uram. Ne hagyd, hogy ítéletre kelljen eléd állnom, miután így prédikáltam. Ó, ha van bennem valami tisztátalan dolog, Uram, vedd el, kérlek! Egy olyan korban élünk, amikor a férfiak és az asszonyok egyre merevebbek lesznek.

Egy szégyenben vannak. Egyszer azt mondtad, “Sion leányai között nincs még csak pirulás sem.” A szemérmességüket annyira elvesztették, hogy már el sem pirulnak. Ó, Uram, gondoldj bele! És tudjátok, hogy az óra odaát ketyeg, már csak egy-két perc, és eljön a nagy pusztulás, akkor, aki tisztátalan, az maradjon tisztátalan.

¹⁵⁶ Istenem, ébressz fel minket ma reggel. Rázz fel minket, Uram! Látjuk a jeleket megjelenni. Kinyitottuk a szemünket, hogy észre vegyük. Milliókat, milliókat látunk, Uram, akik hátat fordítottak és elmentek. Vajon mit tehetnék, mit tehetnék, Uram? Van-e bármi, Uram? Ha több prédikációra, több imára, vagy több bármire van szükség, segíts, Uram, hogy eljuttassam az Üzenetet az emberekhez. Mit tehetek? De folyamatosan elutasítják. Nagy jeleket teszel és csodákat teszel, és az emberek mégis tovább menetelnek. Be kell teljesednie az Írásodnak, eljött az idő, hogy “Senki sem jöhet hozzám, hacsak Atyám nem vonzza őt, és mindaz, amit az Atya nekem adott, hozzám fog jönni”? Uram, Istenem, add meg ma reggel, hogy az emberek felébredjenek és meglássák a földnek ezt az utolsó jelét. Imádkozom, Istenem, hogy adj valamit az embereknek.

¹⁵⁷ Áldd meg ezt a kis csoportot itt ma reggel. Istenem, kezd Neville testvérrel, Uram. Gyógyítsd meg a testét. Beteg ma reggel, Uram, gyomorproblémája van. Imádkozom, hogy gyógyító kezed legyen rajta. Ébreszd fel a lelkét.

¹⁵⁸ Istenem, menj ki e gyülekezet közé. Olyan férfiak és nők ülnek itt, akiket talán soha többé nem látok az ítélet napjáig, akkor számot kell adnom. De olvastam a Te Igédet, “Szoros az a kapu, és keskeny az az út, és kevesen vannak, akik megtalálják.” Ó, Uram, add, hogy a “kevesek,” közül legyenek itt néhányan, add meg ezt Uram minden itt lévő személynek.

¹⁵⁹ Úgy imádkozom, ahogyan egy ember csak tud. Uram, ezek az emberek bármit megtennének értem, mindent, hogy segítsenek nekem. Ha éhes lennék, megettenének. Ha öltönyre volt szükségem, megvették. Együtt vennének nekem egy autót, hogy hirdessem az evangéliumot. Bármit megtennének ezért. Ó, Atyám, kérlek, vizsgálj meg ma reggel a lelküket, és add, hogy megvizsgálják ma előtted. Nem tudom, bízom benne, hogy mindegyikük abban a Választottakban van. És engem is tegyél oda, Uram. És ha van bennem bármilyen ok, amiért nem lennék ott, Uram, csak fedd fel nekem, most rögtön helyrehozom. Biztos akarok lenni, Uram, hogy azon a reggelen nem lesz semmi baj a folyónál. Be akarok menni azon a napon. És nem tudom, mikor lesz az, lehet, hogy még ma. Szóval, segíts nekem megtudni, segíts ezeknek az embereknek megtudni.

¹⁶⁰ És amikor látjuk, hogy a szívünk közömbös! Ó, élvezzük, ha egy jó Üzenetet hallgathatunk a rádióban, vagy elmehetünk a gyülekezetbe. Értékelünk egy jó Üzenetet. Nem bánjuk, ha

valahol Jézusról beszélünk. De Uram, a bűn olyan nagy teher számunkra, és könnyeket hoz a szemünkbe, sóhajtozva és sírva és állunk ellene mindennek, az utálatosságoknak, amiket a városban tesznek? Uram, hadd lássa ezt rajtunk Isten Angyala, és jelöljön meg minket. Add meg, Uram.

¹⁶¹ Jöjj el, Uram Jézus, most, és készítsd elő a szívünket, és add meg nekünk a Te igaz jeleidet, hogy közöttünk vagy, hogy tudjuk, hogy elfogadjuk—elfogadjuk az utolsó jelet e generáció vége előtt.

¹⁶² És látjuk a törvényteleniséget, amikor egy férfi az országban, egy másik férfi feleségétől születnek gyermekei, és—és kislányok az utcán, és évente százak hagyják el az iskolát, és tinédzserek válnak anyává, és nincs tisztelet, és hogy a nők maguk is méreggé válnak, a dohányzás és az ivás, a televízió és így tovább, ami megrontja a gyerekek elméjét. Uram, meddig állhat még? És te, Szent Isten vagy!

¹⁶³ Ó, Atyám, furcsa érzésem van ma, hogy valamit gyorsan tenni kell, Uram. Nem tudom, mit mondjak, de imádkozom, Uram, hogy helyezd a szívünkre, hogy mit tegyünk. Add meg ezeket a dolgokat, Uram. Jézus Nevében kérjük őket. Ámen.

¹⁶⁴ Elérkezett az óra. Minden józanésszel rendelkező ember tudja, hogy valami történni fog. Nincs olyan ember ebben az épületben, akinek helyén lenne az esze, és ne tudja, hogy ez a világ nem bírja ki ilyen körülmények között.

Nem bírjuk ki, barátaim. Nincs egyetlen dolog sem, mint pásztorod és testvéred mondom, nincs más, amihez ma reggel vezethetnék benneteket, mint Jézus Krisztushoz. Semmi jobbat nem tudok. Gondolatok csak arra, hogy a próféciák szerint mi minden fog történni az elragadtatás előtt, minden, amit tudok, beteljesedett.

¹⁶⁵ Azt mondod, “Mi van a fenevad jelével?” Az a nyomorúság idején fog bekövetkezni. A Gyülekezet akkor már nem lesz itt. Őket nem kell majd megjelölni, mert már elmentek, látjátok. A jelölés most zajlik. A jelölés, az megmutatni, egy bélyeg. Meneküljetek Istenhez, meneküljetek Hozzá gyorsan!

¹⁶⁶ Tűnődöm ma reggel, ahogy itt várunk egy percet. Úgy érzem, hogy te is így érzel. Én—én érzem, hogy így éreztek, mindannyian azt próbáltok arra gondolni, “Ó, Istenem, kutass át engem!” Én is így érzek. Tudom, hogy az ilyen Üzenetek, barátaim, nem népszerűek az emberek körében. Elítéled őket, és el...csak megalázod őket. Valakinek meg kell tennie ezt. Bárcsak valaki más lenne. De ha rám esett a sors, ha nekem kell a mosogatónak lennem, hadd mosogassak. Ha én... Dávid azt mondta, “Inkább leszek lábtörő Isten házában, minthogy a bűnnel egy sátorban lakjak.” Így van. Bármit is akar Isten, hogy tegyél, tedd meg. Ne szégyellj magad. Ha van...

167 És ne feledjétek, tudom, hogy ez egy nagy dolog. Azt mondod, “Branham testvér, azt mondod, hogy csak nyolc lélek fog üdvözülni?”

168 Nem tudom, hányan fognak megmenekülni, nem tudnám megmondani. De egy dolgot mondok: nagyon kevesen lesznek, egy ilyen napon, mint ez. Gondoljatok csak bele, azon a napon, amikor Ő ott volt, hányan menekültek meg. Gondoljatok Noé napjára, Lót–Lót napjára és mindannyiukra, azt mondta, “Így lesz az ember Fiának eljövetelekor is, mert szoros az a kapu, és keskeny az az út.” Látod, egyedül mész be, Vele együtt, és ez minden. Látjátok? “És csak kevesen lesznek, akik megtalálják.” Hányan hisznek abban, hogy ez az Evangéliumi Igazsága? Jézus Krisztus mondta, “Kevesen lesznek, akik megtalálják.” Csak nagyon kevesen. Légy te is egyike azoknak a keveseknek. Tudom, hogy ez nehéz, megerőltető. És nehezemre esik kimondani, mert emberi szeretetet érzek irántatok, de Isten szeretete kényszerít, hogy elmondjam nektek.

169 Ugyanaz a Szentlélek, amely Ábrahám napjaiban cselekedett, Krisztus napjaiban is cselekedett, megígérte, hogy itt lesz, hogy ugyanazokat tegye. Itt van. Nos, ha én az Igazságot mondtam nektek, akkor Istent kötelesség fűzi az Igazsághoz.

170 Ha nem tartom be a szavam, akkor nem vagyok szavahihető ember. Ha nem tartod be a szavadat, akkor nem vagy szavahihető ember. Lehet, hogy megígérek neked valamit, és nem tudom teljesíteni, de—de, akkor jövök és elmondom neked. Ha tartozom neked valamivel, és elbújok előled, akkor képmutató vagyok. Ha azt mondom neked, hogy “tartozom neked, de nem tudom kifizetni, de megteszek minden tőlem telhetőt,” akkor megbocsátasz és segítesz nekem. Látjátok?

171 Mindannyian tartozunk Istennek valamivel. Tartozunk neki az életünkkel. Legyünk őszinték ezzel kapcsolatban. Kisétáltok, és azt mondjátok...Ne mondjátok, hogy “Nos, nézzétek, presbiteriánus vagyok. Metodista vagyok. Pünkösdi vagyok. Én Isten Egyházába tartozok. Én nazarénus vagyok. Zarándok Szentség.” Ne gondoldj ilyet! Milliók lesznek a pokolban azokból. Légy keresztény, Krisztusban.

172 Hányan mondanátok, “Branham testvér, emlékezz meg rólam imában most, fel akarok kelni”? Isten áldjon benneteket.

173 Uram, Te látod a kezüket. Eljött az óra, a nagy Szentlélek ma reggel elcsendesítette ezt az épületet. Érzem a Jelenlétedet. Megértettem, hogy azért vagy itt, hogy megtiszteld az Igédet, “Én, az Úr ültetem, és éjjel-nappal öntözöm, nehogy valaki kitépje kezemből.” Azért küldted el az Igédet, hogy elérjen egy célt, és ezt meg kell tennie, Uram. Az Írás azt mondja, hogy Te tegnapi, ma és mindörökké ugyanaz vagy.

¹⁷⁴ Nem tudták elhinni, az emberek a Te idődben nem tudták elhinni, hogy a Szentlélek benned van. És Te Magadat (Ember lévén) Istenné tetted, Te voltál Isten szűztől született Fia, aki eljöttél a földre, hogy megváltás minket bűneinktől. És mivel látták Isten Szellemét Benned, megpróbálták másképp csinálni. És Te azt mondtad nekik, Uram, “Nem én vagyok az, aki cselekszik, hanem az én Atyám, aki bennem lakik. Ő teszi a cselekedeteket. Ha Ábrahámot ‘atyátoknak’ nevezitek. Ábrahám látta az Én napomat.” Persze, látta, amikor ott állt mellette, látta, hogy Ő megteszi azokat a cselekedeteket és jeleket. “Látta az én napomat és örült.” Azt mondta, “Ti tévelyegtek, nem ismerve a Szentírást, sem Isten hatalmát, hogy Isten hogyan árnyékolhatna be egy szüzet, és Fiút szül (szűztől való születés által), és Ő Maga lakozik Hatalmának teljességében, abban az egy Emberben.”

¹⁷⁵ És hogyan vette ugyanazt a Vért abból a Testből, amelyet áldozatként adott, és megszentelte a népet, hogy Ő Maga éljen benne, folytathatja munkáját a beteljesedés végéig! Ó, Istenem, ébreszd fel az embereket, hogy lássák ezt. Add meg nekik. Ments meg mindenkit, aki felemelte a kezét. Tisztíts meg a szívüket. Uram, a kezeim fent vannak. Tisztíts meg engem, Uram. Ez itt a helyreigazítás háza. Ez egy olyan hely, ahol meg kell legyünk mosva. A Szentlélek mosson meg minket ma reggel, és tisztítson meg a romlottságtól.

¹⁷⁶ Imádkozunk, Urunk, hogy senki se maradjon itt, akit ne töltene be a Te Szellemed. Talán nem lesz egy érzélem sem kívülről, amikor ez megtörténik. De Uram, menj belülré, húzd le a külsőt, és mutasd meg nekünk, hogy mik vagyunk, Uram. Adja meg. Aztán tölts be minket a Te Szellemeddel, egy szívvel amely igaz és tiszta. És ebben az üldöztetések és nehéz megpróbáltatások idején, egyre édesebbé és kedvesebbé válsz számunkra, ahogy tovább megyünk, várva arra a napra. Miközben könnyek folynak le az arcunkon, a város bűneiért, a Szentlélek nézzen le és mondja, “Van ott egy, akit megjelölhetek, ő az Enyém, ő az Enyém.” Add meg, Uram. Hadd legyen meg ma közöttünk megtalálva. Jézus Nevében kérjük. Ámen.

Amikor a nap végén a folyóhoz érek,
És a bánat utolsó szelei is elmúlt;
Valaki várni fog rám, aki megmutatja az utat,
Nem kell egyedül átkelnem Jordánián.

Nem kell egyedül átkelnem Jordánián,
Jézus meghalt, hogy minden bűnömet
kiengesztelje;
Amikor a sötétséget meglátom, Ő vár rám,
Nem kell egyedül átkelnem Jordánián.

¹⁷⁷ Most akarom megismerni Őt. Fogd meg a kezem, drága Uram, vezess engem, hadd álljak meg. Hadd álljak itt, Uram, mindazzal szemben, amit rossznak neveznek, ami rossznak

látszik. Nem érdekel, hogy ki mit mond, hadd álljak fel, Uram. Ha mindent megtettem, amit tudtam, segíts felállni. Fogd meg a kezem és húzz át rajta, Uram. Tégy valamit, hadd álljak fel. Amikor jönnek ezek a dolgok, ennek a világnak a kincsei és minden pompája és dicsősége; vakítsd el szememet, hadd lássam csak Őt, Aki meghalt értem. Ha ez minden barátomba kerül, ha ez mindenembe kerül; az nem jelent semmit, mindent átadok az oltárra. Ennyi, hadd álljak hűségesen. És egy nap, amikor a lélegzet az arcomra fúj, és tudom, hogy a szívem feladja, és a napjaimnak vége, és lejárt az időm, és a kártyámat leveszik a polcról, nem akarok egyedül átkelni Jordánián. Ő ott lesz. Igen. Amikor a sötétséget látom, Ő ott fog várni rám, nem kell egyedül átkelnem a Jordánon. Ha én most kiállok érte, akkor Ő is ki fog állni értem. Annak fogok élni, Aki meghalt értem, milyen boldog lesz akkor az életem. Ez az az út, amelyen állni akarok.

¹⁷⁸ Azt hiszem, vannak itt beteg emberek. Adtak ki kártyát? Elfelejtettem. Osztottak ki kártyákat? Vannak kiosztva kártyák? Van valakinek imakártyája? Nincsenek.

¹⁷⁹ Csak a Szentlélekre várok. Ha csak hisztek, csak legyen hitetek, ne kételkedj. Ha Isten feltárja előttem a gondjaidat. . . Bármilyen legyen az, nem tudom; Ha felemeled a kezed, te nem ismeresz engem, és én sem ismerlek téged. Akkor ha Isten kinyilatkoztatja, elhiszed, hogy ugyanaz ez az Angyal, aki az Üzenetet hozta, közvetlenül a pusztulás előtt, ugyanaz az Angyal, aki most is elhozza azt az újabb pusztulás előtt. Elhiszed ezt? Ha igen, emeld fel a kezed. Rendben. Rendben, az Úr adjon meg.

¹⁸⁰ Közel ül hozzám. Van egy másik is, aki közel ül hozzám, Mrs. Snyder itt van, vagyis ő Mrs. Murphy, így hívják őt, aki itt ül. Ismerem őket.

¹⁸¹ Nem ismerem ezt az embert, idegen számomra. De Isten ismeri őt. Ha Isten most kinyilatkoztatja, hányan tudjátok, hogy nem. . .

¹⁸² Ne rám nézz. Hát, én egy Kentucky-i hegylakó vagyok, ami engem illet. Még ahhoz sincs elég iskolai végzettségem, hogy— hogy leírjam a saját nevemet. De egy dolgot tudok, ismerem Őt. És ez, ez—ez minden, amit tudni akarok. Most ne—ne figyelj oda a nyelvhelyességemre.

¹⁸³ És azt gondolhatjátok, hogy a ma reggeli prédikációm teljesen eltért a egyenestől, meg minden, hasonlítsd össze a Bibliával, és nézd meg, hogy nem-e pontosan ugyan azt mondja. Nézd meg, hogy a távcső nincs-e beállítva, amikor—amikor felrakod. Ne a saját gondolataidhoz igazítsd, hanem ahhoz, amit Ő mondott. “Szoros az a kapu, keskeny az az út, és kevesen lesznek, akik megtalálják; mert széles az út, amely a veszedelemre vezet, és széles a kapu, és sokan mennek be rajta,” milliószor millióan mennek be oda. Egy a millióból valószínűleg

így lesz. Tessék. Ezt Ő mondta. Nem adta meg a számot, de azt mondta, “Ahogyan Noé napjaiban volt, nyolc lélek. Mint Szodoma napjaiban, három.” Az egészsből hárman menekültek meg, a tűztől. Így lesz ez most is!

¹⁸⁴ Ha valaki igazán szellemi, szeretném, ha megnéznétek ezt az embert, aki itt ül, és folyamatosan figyel engem, ahogy csak tud. Felemelte a kezét, nem ismerem őt, soha nem láttam, és nem tudok róla semmit. Csak ül ott és néz rám. De, látod, kapcsolatot teremt, imádkozik. Így van. Most, ha az Úr megmondja nekem. . . Ez az ember olyan messze ül tőlem, és ez az első találkozásunk, és ott ül. Ha az Úr kinyilatkoztatná nekem, hogy mi az ő—as ő. . . Én—én nem tudom meggyógyítani őt. Én nem, én nem tudnám megtenni, mert Isten már megtette. De ez növelné a hitedet. Mindenki meglátja, hogy Ő itt van, ugyanaz a Szellem. És ne feledjétek, Jézus megígérte ezt, még a végidő előtt. Ez mindig is az utolsó jel volt.

¹⁸⁵ A minap Leóval az utcán ültünk, és néhányan beszélgettünk. És folyamatosan érzem, hogy változás közeleg, egy változás közeleg. Amikor erről beszéltünk, nem a szolgálatomban lesz változás, mert nem lehet több változás, hanem bennem lesz változás. Mindig is gyenge voltam, és hagytam, hogy az emberek vezessenek és irányítsanak, és *ide-oda* küldjenek. Ha régen megtettem volna azt, amit az Úr mondott nekem, nem lennék ebben a bajban, amiben ma vagyok. A jövő héten elmegyek, hogy egyedül legyek Istennel. Igen, uram. Hallanom kell a Mennyből. Nem akarok gyenge lenni, a saját meggyőződésemmre akarok ráállni.

¹⁸⁶ Az ember, mindig visszatér hozzá, egész hátul ül, mert ez az ember hisz, tényleg hisz. Mindenhol a közönséget figyelem, és Ez egyenesen visszatér a férfira. Szüksége van rá, megterhelt, de valaki másért terhelt. Ez így van. Valaki másért imádkozik. Valaki más van a szíveden. Így van, ugye? Egy barát. Ha elmondom neked, mi a baj azzal a baráttal, elhiszed, hogy Isten szolgálja vagyok? Alkoholista. Így van. Ha így van, emeld fel a kezéd.

¹⁸⁷ Hiszel benne? Valaki itt felemelte a kezét, egy asszony itt hátul, valaki. Igen. Igen. Nem ismeresz engem? Mindannyiótoknak idegen vagyok? Én nem ismerlek, de Isten ismer téged. Elhiszed ezt? Ha Isten kinyilatkoztatja nekem, hogy mi van a szíveden, elhiszed-e, hogy az Ő szolgálja vagyok? Kisasszony, ami miatt aggódsz, az a baba ott. Így van. És annak a babának ekcéma van az arcán. Az orvos nem tehet semmit. Idegenek vagytok itt, te és a családtagod ott ültök. Hiszel abban, hogy Isten meg tudja mondani, hogy ki vagy, vagy honnan jössz? Hiszel benne? Elfogadod a baba gyógyulását, ha Ő megteszi? [A hölgy azt mondja, “Igen.”—Szerk.] Rendben, visszamehetsz a Kentucky állambeli Somerssetbe, ahonnan jöttél, és higgyétek,

hogy Ő majd meggyógyítja, és higgyétek, hogy az ekcéma elmúlik a babától, ha hinni tudtok benne.

¹⁸⁸ Amikor ezt a szót említettem, valaki ott áll hátul a teremben, a Kentucky állambeli Somersetből, imádkozik, szívbetegséggel. Hiszed, hogy Isten meggyógyítja? Ha teljes szívedből hiszel benne, és hiszed, hogy Isten meggyógyít és egészségessé tesz.

¹⁸⁹ Itt, itt van, azt hiszem, hogy valaki keze felemelkedett pont itt, pont erre, egy hölgy. Igen, láttam a kezed. Idegen vagyok neked, hölgyem? Nem ismerlek. Még sosem találkoztunk. Hiszed, hogy az Ő szolgálja vagyok? [A hölgy azt mondja, "Igen."—Szerk.] Hiszed? Teher van a szíveden, vagy valami ilyesmi. Hiszed, hogy ha Isten ki tudja jelenteni nekem, hiszed, hogy Ez ugyanaz a Szellem, aki Krisztusban volt? A férjed ott ül, ő is hiszi? Te is hiszed ugyanezt? A kislányodról van szó, aki ott ül melletted. Így van, rákos. De hiszel abban, hogy Isten meg fogja gyógyítani? Ha igen, emeljétek fel a kezeteket. Rendben, tedd a kezed a gyerekre.

¹⁹⁰ Uram Jézus, a Te Szellemed Jelenlétében elítélem az ördögöt, aki próbálja megölni a gyermeket. Hit által Jézus Krisztus Vérét a gyilkos és a gyermek közé helyezem. Hadd éljen. Ámen.

¹⁹¹ Higgyetek Istenben. Ne kételkedjétek. "Ha hinni tudsz, minden lehetséges." Ha hinni tudsz, minden lehetséges. Pontosan.

¹⁹² Valaki más is felemelte a kezét, valahol, te, egy hölgy hátul. Hiszed, hogy Isten szolgálja vagyok? Nem ismerlek téged, te sem ismeresz engem. Hiszed, hogy Isten kinyilatkoztathatja nekem, mi a bajod? Elfogadod Jézust gyógyítónak vagy gondviselőnek, bármi is legyen—bármi is legyen az...? Akkor elhiszed? Rendben, akkor az az idegösszeomlás, amid volt, mert az volt neked. Ha ez így van, állj fel a lábadra, ha ez így van, csak hogy az emberek lássák, hogy ez az igazság. Rendben, most az elmúlik. Menj haza és gyógyulj meg. Isten áldjon.

Te is Kentuckyból származol. Aha, így van.

¹⁹³ A melletted ülő hölgy szintén Kentuckyból származik. Ő is az. Nem ismerlek, ugye? De azt meg tudom mondani, hogy valami baj van veled. Ha meg tudom mondani, hogy mi a bajod, elfogadod Krisztust gyógyítónak? A csípődben van. Ha ez így van, emeld fel a kezed, jó magasra, hogy az emberek láthassák. Rendben, menj haza, most már elmegy. A hited meggyógyít.

Kihívlak titeket, hogy higgyetek. Kihívom a hiteteket, hogy higgyetek.

¹⁹⁴ Itt ül egy hölgy, imádkozik, zsebkendőjét az arcához tartva. Nem ismerlek. Isten ismer téged. Az illinois-i Jolietből származol, és daganatod van. Pontosan így van. Talán azon tűnődsz... (Igen, ő az—ő az az asszony, akit Rosella hozott. Így van. Várj, ő mesélt nekem erről, de ő nem tudta, én sosem láttam az asszonyt. Így van. Csak éppen ennek az asszonynak a hite volt

nagy) Egy dolgot elmondok neked, tudod, hogy én nem tudom. Imádkozol ezért a gyerekért, aki itt ül az pad végén, aki beteg. Ő a te gyereked. Így van. Ámen. Tudod, ezt nem tudtam.

¹⁹⁵ Itt van, ez a Szentlélek! Hiszel benne? Elfogadod? Akkor, ha így van, akkor amit mondtam, “szoros a kapu és keskeny az út”, az is igaz. Jézus Krisztus, Isten Fia, most is itt van. Az élő Isten Szelleme itt van. Hiszel benne? És akarom, hogy tudjátok, hogy nem én vagyok, aki gyógyít, nem vagyok gyógyító, de Isten Szelleme csak kiválasztott engem, hogy kinyilvánítsa Magát. Nincs semmilyen végzettségem. Nincs semmiféle tudásom semmiről. De ezt az Ő Szelleme teszi, és Ő azt akarja, hogy tudjátok, hogy az Igazságot mondtam nektek.

¹⁹⁶ Ez az Igazság, hogy Jézus Krisztus mindannyiótokat meggyógyít most, ha hisztek benne. Most, ahogy . . . Ha működött Kingstonban, amit a misszionáriusok, vagy bárkik is voltak ott, látták működni Kingstonban, ezrével gyógyulnak meg, miért ne működne itt, Amerikában, ahol így vagyunk, ahogy? Mi miért nem tudjuk elhinni? Mert nem tudunk átkelni azon a kis patakon. Hiszitek? Emeld fel a kezed.

¹⁹⁷ Most ugyanazt a kezed tedd rá valakire, aki melletted áll Hadd imádkozzak érte innen, és ne legyen több kétség a szívedben, ezzel vége lesz.

¹⁹⁸ Ó, Neville testvér! Mennyire vágytam, mennyire imádkoztam, mennyire . . . Azt gondolhatod, hogy magamon kívül vagyok; nem vagyok. Tudom, hogy hol vagyok. Bárcsak át tudnám vinni ezt a kis dolgot beléd! Fel tudjátok fogni, hogy Jézus Krisztus, Isten Fia, itt van ma reggel az emberek között, most, jelen van most, megmutatja Magát?

Nos, azt mondjátok, “Branham testvér, *te* mondtad ezt.”

¹⁹⁹ Hogyan mondanám én? Nem ismerlek titeket. Van egy másik asszony tuberkulózissal. Meggyógyultál, testvérnő. Isten áldjon. Elnézést kérek, egy asszonyért imádkoztál, akinek tuberkulózisa van, mert az egy ősz hajú asszony. Igen. Rendben, hidd el. Rendben. Ő itt van. Ez az Ő Jelenléte.

²⁰⁰ Most, Ő ezt mondta, “Akik hisznek, azokat ezek a jelek követik. Ha ráteszik kezüket a betegekre, azok meggyógyulnak.” Hogyan tudna hazudni? Látod, ez nem Rajta múlik, nem rajtam, hanem rajtad. Most higgyetek.

²⁰¹ Egy kis asszonyt nézek, aki ott ül hátul, és nagyon sok hite van. Ő és a férje nemrég jöttek az Úrhoz. Itt ült ezen az alkalmon, egy repedés volt a sérvén, amit az orvos meg akart operálni közvetlenül ezelőtt, és a babája éppen akkor született. És az orvos utána meg akarta műteni, de megszületett a baba, és már nem találták a sérvet. Az teljesen eltűnt. Látod? Miért? Csak úgy . . . Nem volt itt fent az emelvényen. Csak ült ott, és elhitte. Így van ez, Green asszony, azt hiszem, ott hátul igen? Így van.

Látod a kezét? Az orvos nem találja a repedést, teljesen eltűnt. Miért? Elhitte, egyszerűen kilépett, és azt mondta, "Így van!"

²⁰² Most te is ezt teszed, és minden bajodnak el kell távoznia. Isten, Aki képes—Aki képes Valamit az emberi testbe küldeni, annak a kígyómarásnak a helyére, ami annak a férfinak a lábán volt, megmérgezve őt, hogy megölje, és meg tudta azt állítani és meg tudta ölni ott helyben, mennyivel inkább meg tudja ölni a betegségeket a testedben. Mert az az ember bajban volt, és segítségre volt szüksége. Neked is szükséged van rá. Ha nem kapsz segítséget, meghalsz.

²⁰³ Most tartsátok egymáson a kezeteiket. Ne magadért imádkozz, hanem a melletted állóért. Ez keresztényi.

²⁰⁴ Tanuljátok meg ezt, tanuljátok meg ezt, hogy amit másokkal tesztek, azt Krisztussal teszitek. Amikor jó vagy valakihez, Krisztushoz vagy jó. Ha rosszul bánsz mással, Krisztussal bánsz rosszul. Ó, jaj!

²⁰⁵ Ó, bárcsak el tudnám érni, hogy ez átmenjen, bárcsak láthatnák az emberek, amit látok, amit érzek, és amiről tudom, hogy mi történik, látjátok. Hogy Krisztus mennyire próbálja belenyomni, a ma reggeli Üzenet után, hogy egészen az emberek szívébe hatoljon, és ott teremtsen valamit; nem egy lelkesedést, nem egy érzelmet (bár ez vele jár), hanem hogy egy olyan halhatatlan hitet teremtsen ott, amely nem mondja azt, hogy adj csak egy centit is az ellenségnek.

²⁰⁶ Most meghallgatja az én imámat, meghallgatja a tiéted is. Imádkozzatok most egymásért, míg én mindannyiótokért imádkozom.

²⁰⁷ Uram, ez a nagy, döntő pillanat, tisztában vagyunk veled, hogy ez sokak számára a halál és az élet közötti különbséget fogja jelenteni. És reszketek a Te Jelenlétedben, mert tudom, Uram Istenem, hogy teljes szívemből kell imádkoznom. Tisztában vagyok azzal is, hogy öt perc múlva talán már nem lesz közöttünk beteg ember, hogy minden itt lévő ember felismerje, hogy Te itt vagy. Itt állnak ma reggel, Uram. Emeljék fel a kezüket azok az emberek, akik tudták, hogy nem ismerem őket, és semmit sem tudok róluk. De a Te Szellemed ismeri őket. Te ismered a szívük titkát, mennyivel inkább ismered nyomorúságukat és szenvedéseiket! Akkor, Uram, legyen ma, legyen most, hogy a Te Szellemed megérintse beteg testüket. Add meg, Uram. Imádkoznak egymásért.

²⁰⁸ És imádkozom, Kedves Istenem, hogy a Szentlélek tegye ezt olyan valóságossá számukra, hogy soha többé ne kételkedjenek. És van egy másik betegség is, Uram, ami sokkal nagyobb, mint ez a fizikai betegség, a lelki betegség. Hadd nyíljon meg minden szív.

²⁰⁹ Uram, hogyan lehetséges, hogy Te ott álltál Ábrahám mellett, és ugyanezt a dolgot tetted, elmondtad Sárának, aki "mögötted"

volt, mondja az Írás, “A sátorban nevetett,” és Te mondtad neki. És Ábrahám felismerte, hogy ez Elohim, a nagy Isten. Néhány perc múlva eltűntél a szeme elől.

²¹⁰ És Uram, amikor Jézus felállt és ugyanezt tette, és azt mondta, “Ábrahámot nevezitek ‘atyátoknak,’ és mégis azt mondjátok, hogy ismeritek a Szentírást.” Azt mondta, “Tévelyegtek, mert nem ismeritek az Írásokat, sem Isten erejét.” És “Belzebubnak” nevezték Őt.

²¹¹ De megígérted, hogy az utolsó napokban ismét kiárasztod Szellemed. A próféta azt mondta, “Az esti órában Világosság lesz.” És itt vagyunk.

²¹² Mikor ez a törvénytelen világ bűn alatt roskadozik, mint egy részeg ember, aki éjszaka tántorog haza, hamarosan a közepébe lesz sújtva, még vulkáni por sem marad belőle. És látjuk, ahogy fogy az idő.

²¹³ Ó, Istenem, vegyél el tőlünk minden kétséget. Indíts minket el ebbe a körforgásba most. Jöjj, Szentlélek. Nyújtsd ki nagy szárnyaidat, borítsd be ezt a kis hallgatóságot, akik most itt vannak, és járd át a szívüket, és tudasd velük, hogy Te egy Isteni Jelenlétben vagy, hogy Te vagy az, “Én vagyok az Úr, aki meggyógyítom minden betegségedet.” És a Te Jelenléted tegyen valamit a szívükkel, ami arra készíti őket, hogy ma reggel úgy menjenek el innen, teljes lényükből hisznek. És gyógyuljon meg minden beteg és szenvedő.

²¹⁴ Mert a Te szolgálként állok itt, és elítélek minden ördögöt, elítélem a betegségeket, elítélem a Sátánt.

²¹⁵ Vesztettél, és nem vagy más, mint egy blöff. És ma reggel elveszszük a kezdet róluk Jézus Krisztus Nevében. És mint az Ő szolgálja, hirdetve az Igéjét és elmondva az embereknek az Igazságot, hogy helyesen cselekedjenek és legyenek összhangban Isten Igéjével, elítéllek téged, Sátán, Jézus Krisztus Nevében. Távozz ezek közül az emberek közül, akik jöttek, messziről és közletről, hogy meggyógyuljanak. Menj el ettől a közönségtől és ezektől az emberektől. Az élő Istenre kényszerítetek. És a Biblia azt mondja, “Az igaz ember buzgó és eredményes könyörgése igen hasznos.” És sok igaz ember tette a kezét a betegekre, ma reggel itt. Ó, Sátán, szeretnéd, ha azt hinnék, hogy ez én voltam, akkor elvinnéd tőlük a dicsőséget. De ez az ő Istenbe vetett hitük, hisznek Istennek! És az ő hitük által mozdulnod kell. Indulj hát innen, és menj a külső sötétségbe, ahová tartozol. Elítéllek téged Jézus Krisztus Nevében, Isten Bibliájának tekintélyével, az Angyaltól való megbízatásom alapján. Most menj, Jézus Krisztus Nevében, és engeddd őket szabadon. Ámen.

²¹⁶ Hisztek teljes szívetekből, hogy meggyógyultatok? Emeljétek fel a kezeteiket, mondjátok, “Most elfogadom Jézus Krisztust Gyógyítómnak. Minden árnyék eltűnt tőlem. Most már

elfogadom Őt a hatalmának teljességében, a Jelenlétének áldásában. Elfogadom Őt.”

Hitem Feléd tekint,
Te, Golgota Báránya,
Isteni Megváltó;
Most hallgass meg, miközben imádkozom,
Vedd el minden bűnömet,
Ne engedd, hogy valaha is eltévedjek
Tőled félre.

Most pedig emeljük fel a kezünket Felé, teljes szeretettel.

Míg az élet sötét útvesztőjében lépkedek,
És a bánat körülöttem terjed,
Légy Te az én Vezetőm (Ó, Istenem!);
Mondd, hogy a sötétség változzon nappallá,
Töröld el a bánatot, a félelmeket,
Ne engedd, hogy valaha is eltévedjek
Tőled félre.

...gazdag kegyelem...

59-0301M Szoros Az A Kapu
Branham Imaház
Jeffersonville, Indiana Egyesült Államok

HUNGARIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Szerzői jogi nyilatkozat

Minden jog fenntartva. Ez a könyv kinyomtatható otthoni nyomtatón személyes használatra, vagy ingyenesen terjeszthető Jézus Krisztus evangéliumának terjesztése céljából. A könyv nem árusítható, nem sokszorosítható nagy mennyiségben, nem tehető közzé weboldalon, nem tárolható adat-visszakereső rendszerben, nem fordítható le más nyelvekre, és nem használható adománygyűjtésre a Voice Of God Recordings kifejezett írásos engedélye nélkül.

További információért vagy más elérhető kiadványokért kérjük, lépjen kapcsolatba:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org